

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า เรื่อง “ตั้งผันทันใด”
DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “The Spinning State of Mind”

นางสาวพีรยา วัฒนวันทนา

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า เรื่อง “ดั่งฝันจันใด”
DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “ The Spinning State of Mind”

นางสาวพีรยา วัฒนวันทนา
Miss PEERAYA WATWANTHANA

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า เรื่อง “ ดั่งฝันฉันใด ”

DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “ The Spinning State of Mind ”

นางสาวพีรยา วัฒนวันทนา

Miss PEERAYA WATWANTHANA

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ ๒๖/๗/๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรมณี)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ ดั่งฝันอันใด ” DRAMA SHORT FILM PRODUCTION “ The Spinning State of Mind ”
ชื่อ	นางสาวพีรยา วัฒนวันทนา
รหัสนักศึกษา	56020381
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

การผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ The Spinning State of Mind ” ได้รับแรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์และความทรงจำของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าจึงอยากถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้าออกมาเป็นภาพที่ใกล้เคียงกับช่วงเวลาต่างๆ ในชีวิตที่ข้าพเจ้ารู้สึกติดอยู่กับปัญหาทั้งหน้าที่และสิ่งแวดล้อมรอบตัว

ข้าพเจ้าจึงตั้งใจที่จะผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ขึ้นเพื่อบันทึกความทรงจำของข้าพเจ้าที่รู้สึกต่อปัญหาภายในจิตใจที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ผ่านตัวละครที่เป็นคนดูแลผู้ป่วยที่อาศัยอยู่ในบ้านหลังหนึ่งที่มีเจ้าของบ้านป่วยเป็นอัมพาต สะท้อนให้เห็นถึงสภาวะที่เลือกไม่ได้ของคนเราจากการทำงานและสิ่งแวดล้อมๆ ตัวที่มีผลโดยตรงกับชีวิตของตัวละครที่ติดอยู่กับปัญหาภายในใจที่รู้สึกต่อสิ่งเหล่านี้และต้องการความเป็นอิสระจากปัญหาที่เรากำลังพบ - ความเชื่อและความฝันเป็นเพียงสิ่งเดียวที่เรอโหยหาและเป็นสุขมากกว่าโลกความเป็นจริง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ	ข
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ.....	1
ลักษณะของโครงการ	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
การค้นคว้าข้อมูล.....	4
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษา	5
ลักษณะความหลากหลายของภาษา	6
ภาษาสัตว์.....	6
- นก.....	7
การเรียกให้ระงับภัยจากอากาศ	8
การร้องเพลง.....	9
เพลงบอกความเป็นเจ้าถิ่น	9
เพลงโต้ตอบ.....	9
ภาษาถิ่นของนก.....	9
พยาธิวิทยาของเซลล์และเนื้อเยื่อ	11
การวิเคราะห์ภาพศิลปะที่ใช้อ้างอิงในภาพยนตร์	12
The Circle of the Lustful.....	12
The Birth	13
การวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่ใช้อ้างอิงในการเล่าเรื่อง	14

บทที่		หน้า
3	บทภาพยนตร์	17
	แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์.....	17
	ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์	17
	ประเด็น (Theme)	17
	พล็อต (Plot)	17
	โครงเรื่อง (Treatment).....	18
	บทภาพยนตร์ (Screenplay).....	19
	บทภาพยนตร์ ร่างที่ 1	19
	การปรับปรุงบทภาพยนตร์ฉบับที่ 1	25
	บทภาพยนตร์ ร่างที่ 2 (ฉบับสมบูรณ์).....	25
4	ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre – Production).....	30
	การคัดเลือกนักแสดง	30
	บทบาทที่ต้องการ	30
	วิธีการคัดเลือกนักแสดง.....	30
	เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet).....	31
	เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet).....	32
	การออกแบบตัวละคร (Character Design).....	33
	ร่างประหลาด	33
	อุปกรณ์ประกอบฉาก (Propperties)	36
	แท่นพิธีกรรม	36
	สถานที่ถ่ายทำ.....	37
	ป่า.....	37
	บ้าน	38
	การวางแผนงาน	40
	ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์	40
5	ขการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	43
	การจัดเตรียมก่อนถ่ายทำ.....	43
	อุปกรณ์บันทึกภาพ	43
	อุปกรณ์บันทึกเสียง.....	43
	มุมกล้องและขนาดภาพ	45
	การถ่ายทำ	46

บทที่		หน้า
	การกำกับการแสดง	46
	ลำดับการแสดง.....	46
	Block shot.....	47
	บทสรุปการถ่ายทำ.....	47
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production).....	49
	การตัดต่อและการลำดับเรื่อง(Editing)	49
	การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)	50
	ปัญหาในการตัดต่อแบบหยาบ.....	51
	การตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Fine Cut).....	51
	เทคนิคการตัดต่อพิเศษ (Spacial Effect).....	53
	การเกลี่ยสีของในภาพยนตร์ (Color Grading).....	54
	เสียงในภาพยนตร์ (Sound)	54
	โปสเตอร์ (Poster).....	55
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	56
	บรรณานุกรม	57
	ประวัติผู้เขียน	58

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	การเรียกบอกแหล่งศัตรูของนกชนิดต่างๆ.....	8
2.2	การเรียกให้ระวังภัยทางอากาศของนกห้าชนิด	8
2.3	เพลงโต้ตอบของนก Bou-Bou shrike ของแอฟริกาตะวันออก	9
2.4	Spectrograms ของนก chaffinch เรียกฝน	10
2.5	ภาษาถิ่นของนก chaffinch	10
2.6	ภาพงานศิลปะ The Circle of the Lustful.....	12
2.7	ภาพงานศิลปะ The Birth	13
2.8	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Swiss army man.....	14
2.9	ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Swiss army man.....	15
4.1	ภาพตัวอย่างของเครื่องแต่งกายร่างประหลาด.....	33
4.2	ภาพตัวอย่างการออกแบบหน้าตาของ “ร่างประหลาด”	34
4.3	ภาพตัวอย่างการออกแบบหน้าตาของ “ร่างประหลาด”	34
4.4	ภาพตัวอย่างการออกแบบหน้าตาของ “ร่างประหลาด”	34
4.5	ภาพการเลือกวัสดุในการสร้างตัวละคร “ร่างประหลาด”	34
4.6	ภาพการเลือกวัสดุในการสร้างตัวละคร “ร่างประหลาด”	34
4.7	ภาพการเลือกวัสดุในการสร้างตัวละคร “ร่างประหลาด”	34
4.8	ภาพการทดลองทำ “ร่างประหลาด”	35
4.9	ภาพการทดลองทำ “ร่างประหลาด”	35
4.10	ภาพการทดลองทำ “ร่างประหลาด”	35
4.11	ภาพ “ร่างประหลาด” ฉบับสมบูรณ์	35
4.12	ภาพขั้นตอนการทำแทนพิธีกรรม.....	36
4.13	ภาพแทนพิธีกรรม ฉบับสมบูรณ์ ในฉากในภาพยนตร์	36
4.14	ภาพป่าที่ใช้เป็นสถานที่แรกในการเปิดเรื่อง	37
4.15	ภาพป่าที่ใช้ถ่ายทำฉากพิธีกรรม.....	37
4.16	ภาพป่าที่ใช้ในการถ่ายทำ.....	38
4.17	ภาพภายนอกของบ้านที่ใช้เป็นสถานที่หลัก.....	38
4.18	ภาพการจำลองมุมกล้องภายในตัวบ้าน	39
4.19	ภาพห้องนอนที่ใช้ถ่ายทำในภาพยนตร์	39
4.20	ภาพห้องครัวที่ใช้ถ่ายทำในภาพยนตร์	39
5.1	อุปกรณ์บันทึกภาพ sony NEX-FS700.....	43

ภาพที่		หน้า
5.2	เครื่องบันทึกเสียง.....	44
5.3	ไวเลส(Wireless).....	44
5.4	ไมค์บูม (Microphone Boom)	44
5.5	ฉากที่ 4 ถึงฉากที่ 5 ลำดวนตามหาชนนง	45
5.6	ภาพเปรียบเทียบระหว่างภาพบล็อกช็อตกับภาพที่ถ่ายทำจริง	47
5.7	ภาพเปรียบเทียบระหว่างภาพบล็อกช็อตกับภาพที่ถ่ายทำจริง	47
5.8	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากที่ 8	48
5.9	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากที่ 8	48
5.10	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากที่ 8	48
6.1	ภาพการตัดต่อภาพยนตร์ด้วยโปรแกรม Final Cut Pro.....	49
6.2	ภาพการตัดต่อหยาบ (Rough cut).....	50
6.3	ภาพการใช้โปรแกรมตัดต่อฉบับสมบูรณ์ (Final cut)	51
6.4	ภาพการตัดต่อฉบับสมบูรณ์ (Final cut)	53
6.5	ภาพการใช้โปรแกรม Adobe After Effect ในการทำเทคนิคพิเศษ.....	53
6.6	ภาพฉากที่ทำเทคนิคพิเศษ	53
6.7	ตัวอย่างภาพก่อนและหลังการเกลี่ยสี	54
6.8	ตัวอย่างภาพก่อนและหลังการเกลี่ยสี	54
6.9	โปสเตอร์ของภาพยนตร์เรื่อง “ตั้งฝันฉันใด (The Spinning State of Mind)”	55

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	เอกสารคัดเลือกนักแสดง “บทลำดวน” (Casting sheet).....	31
4.2	เอกสารคัดเลือกนักแสดง “บทเจ้าของบ้าน” (Casting sheet).....	32
4.3	Breakdown คิวที่ 1	40
4.4	Breakdown คิวที่ 2	41
4.5	Breakdown คิวที่ 3	42

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์เรื่องนี้มาจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าที่มีความรู้สึกต่อชีวิตที่พบเจอแต่ปัญหาที่รู้สึกไม่เป็นอิสระจากสิ่งรอบตัวข้าพเจ้าได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของเรื่อง ศาสนา , ความเชื่อ และจิตวิเคราะห์ ทำให้ ข้าพเจ้าสนใจเรื่องของการสร้างจินตนาการ เพื่อสะท้อนถึงสภาวะการวนเวียนอยู่กับปัญหาที่มีแต่ตัวเราเองที่เข้าใจ หรือแม้กระทั่งเรื่องเชลล์ในร่างกาย รวมถึงเรื่องที่มีผลกระทบต่อจิตใจข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เนื่องจากแม่ของข้าพเจ้าป่วยเป็นโรคพาร์กินสัน ซึ่งบางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกถึงความ ไม่ยุติธรรมที่ตัวเองพบเจอกับเหตุการณ์ดังกล่าว ซึ่งนำไปสู่การนำแรงบันดาลใจและข้อมูล เหล่านี้ มาร้อยเรียงให้เกิดเรื่องราวให้เป็นบทภาพยนตร์

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอยากนำเสนอเรื่องราวของหญิงสาวผู้ดูแลคนป่วยในบ้านหลังหนึ่ง ที่มีเจ้าของบ้านป่วยเป็นโรคอัมพาตไม่สามารถเดินได้เอง โดยใช้วิธีการเป่านกหวีดเรียกตัว เพื่อขอความช่วยเหลือ ด้วยหน้าที่การงานและสภาพสิ่งแวดล้อมที่เธอเจอ ทำให้เธอรู้สึกติดอยู่กับปัญหาที่ต้องการเป็นอิสระจากโลกความเป็นจริงที่เจอ เพื่อให้ชีวิตปกติอีกครั้ง

การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้นำเอาความรู้จากการฝึกฝนและศึกษาทักษะทางด้านการผลิตภาพยนตร์ ตั้งแต่กระบวนการก่อนผลิต ขั้นตอนการผลิตและหลังการผลิต เพื่อนำมาประยุกต์และปรับใช้กับงานของข้าพเจ้าให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์แนวดราม่า
2. เพื่อศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์แนวดราม่า
ที่ได้แรงบันดาลใจจากประสบการณ์จริง
3. เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และความทรงจำของข้าพเจ้า

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์แนวดราม่า ความยาว 15 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง Sony A7R Mark II ระบบ Digital Format Widescreen บันทึกเสียงภาษาไทย / soundtrack English / subtitle Thai

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์แนวดราม่า ถ่ายทอดมุมมองของชนชั้นแรงงานต่อสภาพสังคมแออัดที่พบเจอ และได้รับ ที่เป็นปัญหาต่อสภาพจิตใจ ที่โยยหาความเป็นอิสระแต่ด้วยความที่เลือกไม่ได้ จึงต้องทนอยู่กับโรคความเป็นจริงแบบที่มีเพียงจินตนาการเท่านั้นที่สามารถปลดทุกข์ให้เธอ

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

การค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม
2. ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับจิตวิเคราะห์และจิตวิทยา
3. ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับพยาธิวิทยาของเซลล์
4. ศึกษาการดำเนินเรื่องในผลงานภาพยนตร์เรื่อง เจ้าคนกระจอก เพื่อศึกษาวิธีการเล่าเรื่อง
5. ศึกษาการดำเนินเรื่องในผลงานภาพยนตร์เรื่อง Swiss army man เพื่อศึกษาวิธีการเล่าเรื่อง

ขั้นตอนการเขียนบท

1. เรียบเรียงเรื่องราวจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้า
2. การค้นคว้าข้อมูลเพื่อนำมาพัฒนาตัวละคร
3. ลงสำรวจสถานที่เพื่อนำมาพัฒนาบท

การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

1. หานักแสดงที่มีลักษณะตรงตามที่ข้าพเจ้าต้องการ
2. คัดเลือกนักแสดง
3. ออกแบบเครื่องแต่งกายและแบบฉากถ่ายทำ
4. จัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉาก
5. วางกำหนดการถ่ายทำ
6. บล็อกช็อตสถานที่ที่หาไว้
7. เตรียมทีมงานและอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับถ่ายทำ

การถ่ายทำ

1. ควบคุมการถ่ายทำเพื่อให้ได้ภาพและอารมณ์ตามที่ต้องการ

หลังการถ่ายทำ

1. ตัดต่อแบบหยาบ (Rough cut)
2. หาเทคนิคในการตัดต่อ
3. ตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Final Cut)
4. แก้ปัญหาต่างๆด้านเสียงภาพยนตร์
5. ทำเทคนิคพิเศษให้สอดคล้องกับตัวภาพยนตร์
6. ปรับแต่งสีของเรื่อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้กระบวนการคิด เตรียมการผลิต ตลอดจนการผลิตภาพยนตร์แนวรามา
2. ได้บันทึกความทรงจำและสิ่งที่เราารู้สึกผ่านภาพยนตร์

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าข้อมูล

เรื่องที่ข้าพเจ้านำมาพัฒนาบทเป็นภาพยนตร์ เป็นเรื่องราวที่ได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้าตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมา ในขณะที่พบเจอกับปัญหาต่างๆที่เข้ามา ในชีวิตทั้งเรื่องความรัก , การศึกษาและครอบครัว ทำให้ภายในจิตใจข้าพเจ้าติดอยู่กับปัญหาเหล่านั้น จนไม่สามารถหาทางออกให้กับชีวิตได้ ข้าพเจ้าจึงรวบรวมข้อมูลต่างๆ รวมถึงประสบการณ์ตรงกับตัวข้าพเจ้านำเสนอออกมาในรูปแบบบทภาพยนตร์ ผ่านตัวละครที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีความใกล้เคียงกับตัวข้าพเจ้าทางด้านการถูกกดดันจากสภาพสิ่งแวดล้อมทางสังคมและหน้าที่การงาน โดยข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากประสบการณ์ไป work and travel ที่สหรัฐอเมริกาที่มีเพื่อนร่วมงานเป็นชาวสเปนอายุ 50 ปีขึ้นไป แต่ต้องทำงานเป็นแรงงานรับใช้คนอายุน้อยกว่า รวมถึงประสบการณ์ที่แม่ของข้าพเจ้าป่วยเป็นโรคพาร์กินสัน ทำให้บางครั้งในขณะที่มีอาการกับโรค ข้าพเจ้าต้องละทิ้งทุกสิ่งเพื่อช่วยเหลือท่านให้หายดี ข้าพเจ้าจึงรวบรวมแรงบันดาลใจทั้งหมดมาดัดแปลงเป็นบทภาพยนตร์ และเลือกที่จะศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจและในส่วนของวิธีการเล่าเรื่อง เพื่อที่จะนำมาพัฒนาบทภาพยนตร์และพัฒนาตัวละครที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น

ข้อมูลการศึกษาเหล่านี้ถูกเรียบเรียงออกมาให้เกิดความกระชับและเปรียบเทียบแรงบันดาลใจของข้าพเจ้าที่จะทำให้บทภาพยนตร์ออกมาตามที่ข้าพเจ้าต้องการมากที่สุด โดยในบทนี้ได้ให้ความสำคัญกับการหาข้อมูลต่างๆและการวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่ใช้อ้างอิงในการเล่าเรื่อง

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษา

คำพูดของมนุษย์เป็นสมบัติอันมีค่ามหาศาล ไม่มีใครแยกภาษาออกจากมนุษย์ได้และภาษาก็ติดตามมนุษย์ไปทุกหนทุกแห่ง ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ก่อรูปความคิด ความรู้สึก , อารมณ์ , ปณิธาน , เจตจำนง และการกระทำ ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้เป็นมัจฉิมมาในการให้อิทธิพลและรับอิทธิพล และภาษาเป็นภาษาเป็นพื้นฐานอันดีมะ (Ultimate) ที่ลึกซึ้งที่สุดของมนุษย์

นับแต่วินาทีแรกที่เด็กเกิด เด็กจะเข้ามาอยู่ในสิ่งแวดล้อมหรือแวดวงของคำพูด แม้ว่าตอนนั้น เด็กจะพูดไม่ได้เนื่องจากอวัยวะในการออกเสียงยังไม่เจริญพอสำหรับการเปล่งเสียง แต่กลองเสียงก็เริ่มทำงานทันทีตั้งแต่เริ่มโผล่ออกมาดูโลกด้วยการร้องอู๊ว อ้อ อ้อ , พยาบาล , หมอตำแยและคนที่หอมล้อมต่างก็พูดกรอกหูเด็กอยู่จอบแจโดยมิใยว่าเด็กจะรับรู้หรือรำคาญเพียงไร กลับเป็นที่ชื่นชมปลื้มปิติของคนเหล่านั้นเสียอีก ครั้นเมื่อเด็กเติบโตขึ้นก็เกี่ยวข้องกับสังคมของการพูดมากขึ้น เมื่อใดก็ตามที่คนตั้งแต่สองคนขึ้นไปอยู่ด้วยกัน ก็จะต้องใช้คำพูดสนทนากันไม่ว่าจะเป็นตอนเล่น , ตอนสอนหนังสือ , ตอนซื้อของหรือขายของ , ตอนทำงาน , ตอนทะเลาะ รวมกระทั่งเมื่อแสดงความรักต่อกันก็ต้องใช้ภาษา บางครั้งเราก็พูดกับคนที่อยู่ต่อหน้าเรา บางครั้งเราก็พูดทางโทรศัพท์กับคนที่เราไม่เห็นหน้าหรืออยู่คนละห้อง ฝ่ายหนึ่งพูดอีกฝ่ายหนึ่งตอบจนกว่าจะจบเรื่องหรือเหนื่อยกันไปข้างหนึ่ง บางครั้งแม้จะอยู่คนเดียวถ้าเปิดวิทยุหรือโทรทัศน์ก็จะมีคนพูดเจื้อยแจ้วให้เราฟัง บางครั้งเราเองก็พูดคนเดียว รำพึงรำพันกับตัวเองหรือหันไปพูดกับต้นไม้ พูดกับสัตว์เลี้ยง ไม่ใช่เฉพาะเวลาตื่นเท่านั้นที่เราใช้คำพูด เวลาหลับเราก็กังฝืนว่าพูดคุยกับคนนั้นคนนี้อีก จนบางทีก็กลายเป็นละเมอออกมา ฉะนั้น ในฐานะที่เราเป็นมนุษย์และคิดเข้าข้างมนุษย์ ย่อมเห็นว่าภาษามีความสำคัญ

ภาษาแยกมนุษย์ออกจากสัตว์เพราะมนุษย์พูดได้ทุกอย่างที่ต้องการจะพูด พูดตามความคิดที่มี พูดตามลักษณะอนันต์ (infinite) ของภาษาอันประกอบด้วยประโยคมากมาย นับไม่ถ้วนและพูดได้ไม่มีวันหมด ฉะนั้นภาษาจึงเป็นสัญลักษณ์ของมนุษย์ กิจกรรมต่างๆ ของมนุษยชาติย่อมมีศูนย์กลางอยู่ที่ภาษา การที่มนุษย์รู้จักใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความ - หมายซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดพลังอันมหาศาลขึ้นในอาณาจักรแห่งมนุษยชาติเพราะเครื่องมืออันที่มนุษย์เป็นเจ้าของภาษากำหนดความคิด ขณะเดียวกันความคิดก็ปรากฏออกมาในรูปของภาษาเพราะคนคิดเป็นภาษาหรือ ภาพเหตุการณ์ต่างๆ และตามด้วยการสรุปความคิดบริเวณหนึ่งในสมองที่เปลี่ยนความคิดออกมา เป็นคำพูดและจากคำพูดนี้เองที่เราสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษร เมื่อภาษาเป็นตัวกำหนดหลายสิ่งหลายอย่างในโลก โลกจะสันติสุขหรือวุ่นวายก็เกี่ยวข้องกับภาษาที่มนุษย์ใช้หรือความคิดของมนุษย์ โลกที่เราอยู่จะสวยงามหรือโศโครกก็เพราะภาษาที่ใช้บรรยายลักษณะของโลก ภาษาให้ ทั้งความงาม ความประทับใจ ขณะเดียวกันภาษาก็ให้ความน่าขยะแขยงและน่าเกลียดน่ากลัว อารมณ์ และความรู้สึกอาจถ่ายทอดออกเป็นภาษา แต่ขณะเดียวกันภาษาก็สร้างอารมณ์และความรู้สึกด้วย ฉะนั้น เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะอยู่ในโลกนี้โดยหลีกเลี่ยงภาษาอย่างสิ้นเชิง แม้แต่คนใบ้ คนหูหนวกก็ยังหลีกเลี่ยงภาษาไม่พ้น เราจึงกล่าวได้ว่าภาษาเป็นทุกอย่างของมนุษย์ เว้นเสียแต่ว่ามนุษย์จะหยุด คิดและสัมผัสให้ความสำคัญต่อภาษา เสียเท่านั้นเอง

ลักษณะความหลากหลายของภาษา

เราคงไม่ค่อยได้หยุดคิดกันเท่าไรเมื่อเราพูดภาษาไทยและฟังภาษาไทยที่คนอื่นพูดในสถานะที่เราอยู่ในประเทศไทยด้วยกัน เราอาจจะลืมนึกไปว่าคนอื่นเขาไม่ได้พูดเหมือนเรา แม้ว่าเพื่อนเราจะบอกให้เราควบบ้าน เราก็รู้ว่าเขาหมายความว่าควบบ้าน เพราะเมื่อใดก็ตามที่มีอักษร ค หรือ ก ควบ ว ตามด้วยเสียงสระ อา ผู้พูดภาษาถิ่นอีสานจะออก เป็นเสียงสระ อัว นี่เป็นเพียงตัวอย่าง เดียวเท่านั้น แต่ที่จริงแล้วความแตกต่างทางภาษายังมีในลักษณะอื่นอีก ได้แก่ อายุต่างกันก็ใช้ภาษา ต่างกัน เช่น ผู้ใหญ่รุ่นคุณทวด คุณย่า ใช้คำว่า ขึ้น แต่หนุ่มสาวปัจจุบันใช้คำว่า แพน เพศต่างกัน ก็ใช้ภาษาต่างกัน เช่น ผู้หญิงใช้ ดิฉัน หรือ หนู ผู้ชายใช้ ผม แทนตัวเอง สภาพอารมณ์ ต่างกันก็ใช้ภาษาต่างกัน เช่น อย่านไปเอา ใจใส่เลย เมื่ออารมณ์ดี ช่างแม่งมันปะไร เมื่ออารมณ์ขุ่น พื้นฐานทางสังคมต่างกัน ภาษา ก็ต่างกัน เช่น คนกรุงเทพฯ เรียกว่า รองเท้า แต่ชาวบ้านเรียกว่า เกือก ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าภาษานั้นมีความหลากหลายอยู่มาก ยิ่งภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาที่ใช้อย่าง กว้างขวางด้วยแล้วยังมีความหลากหลายมากกว่าภาษาไทยหลายเท่าและนักภาษาศาสตร์เชื่อว่าคนแต่ละคนพูดภาษาไม่เหมือนกันทุกอย่าง มีลักษณะแตกต่างกันไปบ้างตามปัจเจกบุคคล (individual) เราจึงเรียกภาษาของแต่ละปัจเจกบุคคลว่า **ปัจเจกภาษา (idiolet)** เมื่อคนพูดภาษาอังกฤษมี 400,000,000 คนก็จะมี 400,000,000 ปัจเจกภาษา เมื่อกลุ่มคนใช้ภาษาที่ละม้ายกับภาษาของคนอีกกลุ่มหนึ่ง แต่ความต่างต่างนั้นเห็นชัดเป็นระบบ สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ บางครั้งความต่างต่างนั้นเกิดจากอาณาเขต บางครั้งความต่างต่างก็มาจากระดับสังคม เราถือว่าแต่ละภาษาต่างก็เป็นภาษาถิ่น (dialect) ฉะนั้นภาษาจะประกอบด้วยภาษา ถิ่นหลายภาษา ในทำนองเดียวกับสมุดประกอบด้วยกระดาษ หลายๆ แผ่น กระดาษแผ่นเดียวไม่ถือว่าเป็นสมุด ฉะนั้นภาษาถิ่น ภาษาเดียวก็ไม่ใช่ภาษา

ภาษาสัตว์

มนุษย์มักจะเข้าใจตนเองว่าเป็นสัตว์ประเสริฐมีความแตกต่างจากสัตว์ เพราะมนุษย์พูดได้มีความคิดในเชิงตรรกวิทยาและมีคุณธรรม การให้นิยามทุกอย่างอยู่บนรากฐานของความเป็นมนุษย์ทั้งสิ้น แต่แท้ที่จริงแล้วมีสัตว์อีกหลายชนิดที่สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ เช่น ผึ้ง นก ปลาโลมา ไก่ ฯลฯ ผิดกันแต่ว่าสัตว์เหล่านั้นมิได้พูดภาษาอย่างมนุษย์เท่านั้นเอง

หากเราจะพิจารณาจากวรรณกรรมไทยก็คงจะมีนางแก้วหน้าม้าที่พูดภาษา ส่วนม้าสีหมอกในขุนช้างขุนแผนไม่พูดแต่ฟังภาษามนุษย์รู้เรื่อง ม้าในลิวีเซสในพระอภัยมณีก็ไม่พูดแต่ก็ฟังภาษา มนุษย์รู้เรื่อง ส่วนชาละวันในไกรทองนั้นจะต้องแปลงกายเป็นมนุษย์จึงจะพูดได้ แต่จากวรรณคดีที่เราดัดแปลงมาจากวัฒนธรรมอื่น เช่น รามเกียรติ์ ลิงก็พูดได้ ปลา ก็พูดได้ และถ้าจะดูนิทานอีสป ซึ่งเขียนขึ้นในปลายศตวรรษที่หกก่อนคริสตกาลในวัฒนธรรมของกรีก ก็ปรากฏว่าสัตว์ทุกชนิดพูดได้ทั้งนั้น ในวัฒนธรรมของแอฟริกาตะวันตก ไ้แมงมุมก็พูดได้

ในวัฒนธรรมของอินเดียนแดง coyote (รูปร่างคล้ายหมาป่า) ก็พูดได้ หนังสือเด็กสมัยนี้ก็มีเรื่องสัตว์พูดได้ทั้งนั้น ที่จริงแล้วถ้าสัตว์พูดได้ อย่างคน ชีวิตของมนุษย์อาจจะสะดวกสบายขึ้นอีกมาก นักหลายชนิดคงรู้ว่าโลกนี้กลมมาก่อน มนุษย์จะรู้เสียอีกเพราะได้บินรอบโลกมาแล้ว ปลาโลมาอาจจะว่ายรอบโลกก่อนมนุษย์รู้จักเดินทางรอบโลก ถ้าถามนก ถามปลาโลมา ได้ก็คงจะค้นพบอเมริกา ก่อนโคลัมบัสเสียอีก

ถ้าเรานิยามว่าภาษาคือระบบการสื่อสาร สัตว์อย่างอื่นก็สื่อสารกันได้ จึงเกิดปัญหาว่าการที่สัตว์ติดต่อสื่อสารกันได้นั้นเราจะต้องถือว่าเป็นภาษาหรือไม่ นักภาษาศาสตร์จะต้องชี้ออกมาให้ได้ว่าคุณลักษณะสำคัญของภาษามีอะไรบ้างเพื่อจะได้ชี้ชัดลงไปว่าลักษณะการสื่อสารของสัตว์เป็นภาษาหรือไม่

สิ่งแรกที่เราคควรพิจารณา คือ เสียง เสียงมีความสำคัญต่อภาษาเพียงไร ถ้าเราให้ความสำคัญของเสียงมากเกินไป ก็จะทำให้เราต้องรับเสียงนกแก้ว นกขุนทองเป็นภาษา เพราะมันเลียนเสียงมนุษย์ได้ แต่เสียงต่าง ๆ นั้นไม่มีความหมายสำหรับนกแก้ว นกขุนทองเลยเพราะมันสร้างประโยคขึ้นเองไม่ได้ แม้จะสามารถพูดว่า แม่จ๋าขอข้าวกินหน่อย พอรู้จักคำว่ากล้วย มันก็พูดว่าแม่จ๋าขอกล้วยกินหน่อยไม่ได้ ยิ่งไปกว่านั้นเราพบว่าคนหูตึงมา แต่กำเนิดไม่ได้ยินเสียงแต่ถ้าฝึก เขาให้พูดอย่างถูกวิธีเขาก็ออกเสียงได้ทั้งๆ ที่เขาไม่ได้ยินหลายคนคงเคยได้ยินคำว่า ภาษาใบ้ (sign language) ก็ไม่ต้องใช้เสียง ฉะนั้นการจะถือว่าเสียงเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นที่สุดของภาษา ก็อาจจะต้องจำกัดเฉพาะภาษามนุษย์เท่านั้น ระบบในการสื่อสารความหมายที่ได้มาจากการสื่อสารความ สร้างสรรค์ในการสื่อความหมายอะไรก็ได้ที่ต้องการจะพูดจะบอกได้อย่างไม่มีขีดจำกัด น่าจะเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของภาษา ฉะนั้นจึงน่าที่จะศึกษาดูว่าความสามารถดังกล่าวปรากฏในสัตว์ เช่น ผึ้ง นก ปลาโลมา ลิง ชิมแปนซีหรือไม่

นก

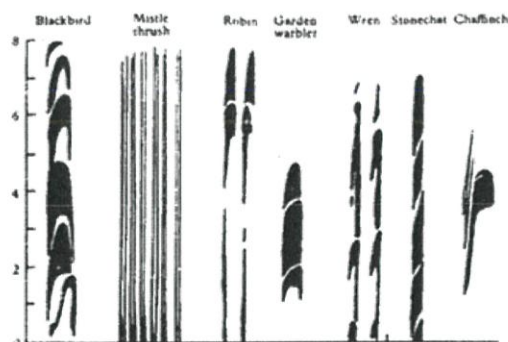
จากการศึกษาของ Thrope (1961) เกี่ยวกับนกพบว่า การสื่อสารของนกมี 2 แบบ คือการเรียกและการร้องเพลง นอกเหนือจากการเดินหรือแพนหาง

การเรียก การเรียกมักจะใช้การร้องครั้งเดียว หรือหลายครั้งแต่เป็นเสียงเดียวกัน เช่น การเรียกเพื่อออกหากิน การเรียกบอกแหล่งศัตรูและการเรียกให้ระวังภัยจากอากาศ

นกกระจอกฝูงหนึ่งอาจจะมีถึง 100 ตัว ก็มีวิธีเรียกเกี่ยวกับการบินออกหากินอยู่ 3 อย่างคือ ก่อนออกบิน ระหว่างบิน ระหว่างหาอาหารและก่อนกลับเข้ารัง ทั้งนี้ เพื่อเป็นสัญญาณซึ่งกันและกัน

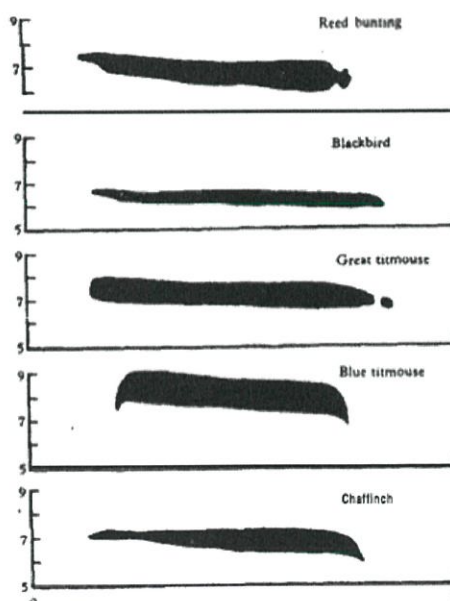
การเรียกบอกแหล่งศัตรู การเรียกบอกศัตรูมักจะใช้นัดเสียงสูง เป็นต้นว่าเมื่อเห็นศัตรูอย่างนกเค้าแมว เกาะอยู่บนต้นไม้ มันก็จะส่งเสียงแหลม บินไป ที่ต้นไม้ นั้นเพื่อบอกว่าศัตรูอยู่ที่ไหน วิธีนี้นกที่คอยจับนกอื่นเป็นอาหารอาจจะตกใจบินหนี ไปเองหรือ ตราบใดที่รู้ว่าศัตรูอยู่ที่ไหนนกละก็ จะหลบหลีกได้ง่ายกว่าที่ไม่รู้ตำแหน่งของศัตรู เสียงเรียก

บอกศัตรูของนกหลายชนิดได้จัดทำเป็น sound spectrogram ไว้ดังรูปที่ 2.1 ความถี่ของเสียงอยู่ในแนวตั้ง และความเข้มของเสียงก็ปรากฏในความหนาของสีดำที่อยู่ในรูป

รูปที่ 2.1 การเรียกบอกแหล่งศัตรูของนกชนิดต่างๆ แกนตั้งเป็นกิโลไซเคิลวินาที
ภาพจาก Thrope, Bird-Song (Cambridge, 1961)

การเรียกให้ระวังภัยจากอากาศ ถ้ามีนกที่จับนกกินเป็นอาหารบินอยู่สูงๆ ในอากาศ นกที่หากินอยู่บนพื้นดินจะร้องบอกกัน นกที่ได้ยินเสียงจะไม่เคลื่อนไหว หรือเข้าหา ที่แอบทำบังเสียงจะเริ่มอย่างเสียงแผ่วแต่มีความถี่สูง เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงมิให้ศัตรูรู้ ตำแหน่งของตน (ดูรูปที่ 2.2) เปรียบเทียบกับรูปที่ 2.1 ที่เกี่ยวกับการเรียกบอกแหล่งศัตรู จะใช้เวลาสั้น แต่การเรียกให้ระวังภัย จากอากาศใช้เวลานานกว่า

รูปที่ 2.2 การเรียกให้ระวังภัยทางอากาศของนกห้าชนิด แกนตั้งเป็นกิโลไซเคิลวินาที
ภาพจาก Thrope, Bird-Song (Cambridge, 1961)

การร้องเพลง นกตัวผู้มักจะร้องเพลงเพื่อเรียกความสนใจของนกตัวเมีย หรือร้องเพลงเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของในขอบเขตอาณาจักรที่ตัวยึดครองอยู่

เพลงบอกความเป็นเจ้าถิ่น Falls (1969) ได้ทำการทดลองโดยวิธี เปิดเพลงความเป็นเจ้าถิ่น ซึ่งนกกระจอกคอขาวตัวอื่นร้องในอาณาบริเวณที่นกกระจอก คอขาวยึดครองไว้ ปรากฏว่าเมื่อเปิดเพลงที่ร้องโดยนกกระจอกคอขาวที่อยู่ในบริเวณถัดไป นกเจ้าถิ่นจะบินมาที่ปากลำโพงแล้วร้องเพลงของตัวเองทันทีและเมื่อเปิดเสียงเพลงบอกอาณาเขต ของนกกระจอกตัวอื่นที่เจ้าถิ่นไม่เคยได้ยินมาก่อน มันก็จะตอบโต้แบบเดียวกันแต่ว่ารุนแรง กว่าและร้องเพลงบ่อยกว่าด้วยและเมื่อนำเพลงที่นก กระจอกคอขาวเพื่อนบ้านร้องเปิดในทิศทางอื่น ไม่ใช่ทิศทางที่เจ้าถิ่นเคยได้ยิน มันจะตอบโต้เหมือนกับเสียงเพลงที่ไม่เคยได้ยินมาก่อน การร้องเพลงก็เพื่อบอกให้นกตัวอื่นรู้ว่าถิ่นใครถิ่นมันและเมื่อยึดครองพื้นที่ได้แล้ว ก็จะใช้เพลงนั้นเรียกนกตัวเมีย จากการทดลอง Thorpe (1961) พบว่านกตัวผู้ที่ยังไม่มี คู่ร้องเพลงบอกความเป็นเจ้าถิ่นบ่อยครั้งกว่าตัวที่มีคู่แล้ว นกบางชนิด เช่น นกนางเขน ปักกิ่งมีทั้ง เพลงบอกความเป็นเจ้าถิ่นและเพลง เรียกคู่ และเนื่องจากนกเป็นสัตว์ที่ไม่ล่าสอน ยึดมั่นในผัวเดียวเมียเดียว เพลงจึงเป็นสิ่งสำคัญในการติดต่อสื่อสารกันและกันในบริเวณ ที่มีต้นไม้ปกคลุม

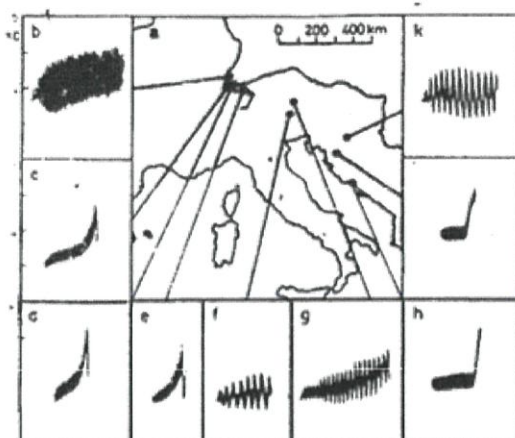
เพลงโต้ตอบ นกบางตระกูลชอบร้องเพลงโต้กันระหว่างตัวผู้กับตัวเมีย จากการศึกษาของ Hooker and Hooker (1969) wlrin van Bou-Bou shrike ทางแอฟริกา ตะวันออกเป็นนกชนิดหนึ่ง ที่มีเพลงประจำตัวที่ไพเราะมาก บางเพลงก็มีถึง 14 ไนต ตัวผู้เริ่มร้อง 4 ไนตแรก ตัวเมีย ร้อง 3 ไนตต่อไป ตัวผู้ร้องอีก 4 ไนต และตัวเมียร้อง 3 ไนต สุดท้ายตัวผู้ก็ร้องจนจบเพลง บางที ตัวเมียก็ร้องจนจบเพลง ดูไนตเพลงในรูปที่ 2.3 จะเห็นได้ว่าเพลงโต้ตอบกันนี้จะช่วยให้กลุ่มตัวเมีย ติดต่อกันได้ง่ายเมื่ออยู่ในถิ่นที่มีต้นไม้หนาทึบ

รูปที่ 2.3

เพลงโต้ตอบของนก Bou-Bou shrike ของแอฟริกาตะวันออก x และ y แทนนก 2 ตัว
ไนตเพลงมาจาก Thorpe, Animal Nature and Human Nature (Garden City, NY, 1974)

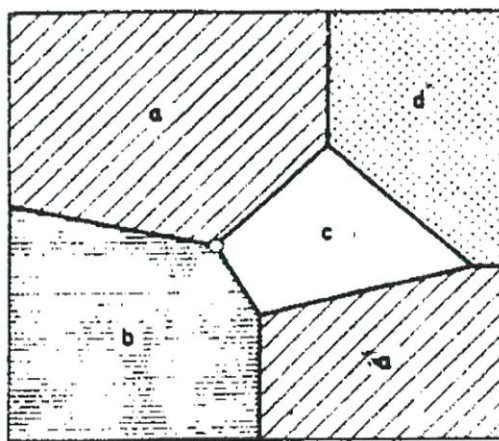
ภาษาถิ่นของนก จากการศึกษาการเรียกบอกถิ่นของนก chaffinch ผิดกันไปตามท้องถิ่น (ดูรูปที่ 2.4 ประกอบ) จะเห็นว่านกชนิดเดียวกันเมื่อร้องในท้องถิ่นต่างกัน เพื่อบอกเพื่อนนกตัวอื่นว่าฝนมาแล้วผุดผกจากกันไปแล้ว จึงเป็นที่น่าสงสัยว่าความแตกต่างเกี่ยวกับการร้องผิดกัน ไปตามท้องถิ่นนั้น เป็นลักษณะธรรมชาติของนกหรือนกเรียนรู้ภายหลัง

รูปที่ 2.4

Spectrograms ของนก chaffinch เรียกฝน มีลักษณะแตกต่างกันไปตามถิ่นที่นกอยู่
ภาพจาก Thielcke, Bird Sound. (Ann Arbor, MI, 1976)

จากการศึกษานก chaffinch ของ Thielcke (1976) พบว่านกจะร้องเพลงตามถิ่นที่มันอาศัยอยู่ หลังจากออกไปมา 4 เดือน แต่เมื่อมันอายุครบ 1 ปีมันจะมีเพลงของมันเอง ซึ่งอาจไม่ใช่เพลงในถิ่นที่มันเกิด สมมติว่ามีลูกนก 3 ตัว เกิดในบริเวณที่มีภาษาถิ่นนก 3 ภาษา ลูกนกแต่ละตัวอาจจะเลือก ภาษาแต่ละถิ่นก็ได้ ถ้ามันเลือกเอาถิ่นใดถิ่นหนึ่งเป็น ถิ่นอาศัยถาวรของมัน (ดูรูปที่ 2.5)

รูปที่ 2.5

ภาษาถิ่นของนก chaffinch เมื่ออายุครบ 1 ปี
ภาพจาก Thidcke, Bird Sound. (Ann Arbor, MI, 1976)

พยาธิวิทยาของเซลล์และเนื้อเยื่อ (Cellular Pathology)

เซลล์ในร่างกายมีหลายชนิด ขึ้นกับลักษณะทางโครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์ นั้นๆ แม้ว่าเซลล์ชนิดแตกต่างกัน แต่โดยพื้นฐานเซลล์ทุกเซลล์จะพยายามรักษาสสมดุล เพื่อความอยู่รอดและทำหน้าที่ได้อย่างปกติและการที่เซลล์หนึ่งๆ จะคงอยู่อย่างปกติสุขได้นั้นขึ้นกับปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ปัจจัยภายในเซลล์จะถูกกำหนดหรือควบคุมโดยสารพันธุกรรม ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปริมาณของอาหารและสารที่จำเป็น สภาพแวดล้อมภายนอกและเซลล์ข้างเคียง

การตอบสนองของเซลล์ (Cellular response) ต่อ Stimuli ในธรรมชาติ เซลล์ทุกเซลล์ในร่างกายมีโอกาสที่จะถูกรบกวนหรือกระตุ้นโดย สิ่งเร้า (stimuli) ได้ตลอดเวลา การตอบสนองของเซลล์ในแต่ละเซลล์ขึ้นอยู่กับชนิดของเซลล์ ชนิดและความรุนแรงของสิ่งเร้า ระยะเวลาที่เซลล์สัมผัสกับสิ่งเร้า ดังนั้นเซลล์ในร่างกายแต่ละชนิด จะมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหนึ่งๆ เร็วช้าแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ภาวะร่างกายขาดกลูโคส ทำให้เซลล์ขาดพลังงาน-ATP เซลล์สมองจะมีการตอบสนองที่เร็วกว่าเซลล์กล้ามเนื้อลาย เนื่องจากเซลล์สมองมี High metabolic rate นอกจากนั้นเซลล์ในร่างกายอาจจะแบ่งชนิดตามความสามารถในการแบ่งตัวเพิ่ม จำนวนได้เป็น 3 ชนิดคือ

1. Labile cells ได้แก่ เซลล์ผิวหนัง เซลล์เยื่อบุทางเดินอาหาร ทางเดิน หายใจ ทางเดินปัสสาวะ และ เซลล์ไขกระดูก ซึ่งโดยปกติเซลล์เหล่านี้จะมี อายุขัยสั้น (short life span) สามารถเพิ่มจำนวนทดแทนเซลล์ที่หมดอายุขัยไปแล้วได้ตลอด

2. Stable cells ได้แก่ เซลล์ตับ และ เซลล์กระดูก (Osteoblasts) ซึ่งโดยปกติเซลล์เหล่านี้จะไม่เพิ่มจำนวน แต่จะมีการสร้างทดแทนเซลล์ ส่วนที่ถูกทำลายหรือหายไป

3. Permanent cells ได้แก่ เซลล์ประสาท (Neuron) เซลล์กล้ามเนื้อลาย (Skeletal myocytes) และ เซลล์กล้ามเนื้อหัวใจ (Cardiac myocytes) ปกติเซลล์เหล่านี้สามารถเพิ่มจำนวนได้เฉพาะระยะตัวอ่อนเท่านั้น ดังนั้นแม้ จะมีการตายหรือหายไป ก็ไม่สามารถเพิ่มจำนวนหรือทดแทนได้อีก ชนิดและความรุนแรงของสิ่งเร้าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการตอบสนองของเซลล์ เป็นได้ทั้งสิ่งเร้าจากภายนอกร่างกาย หรือ External Stimuli เช่น อุบัติเหตุ ถูกรถลอบบี้ชน ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางกายภาพ (Physical stimuli) ที่รุนแรงมากทำให้เซลล์และเนื้อเยื่อบาดเจ็บในปริมาณมาก เป็นสาเหตุให้เสียชีวิตทันทีและสิ่งเร้าจากร่างกายเองหรือ Internal Stimuli เกิดจากความผิดปกติทางพันธุกรรมบางอย่าง ทำให้ร่างกายขาดเอนไซม์ที่สำคัญในขบวนการเมตาบอลิซึมจนทำให้เซลล์บาดเจ็บและตายในที่สุด เป็นต้น ระยะเวลาที่เซลล์สัมผัสกับสิ่งเร้า เช่น กรณีสั้นเลือดโคโรนารี (Coronary artery) อุดกั้น ทำให้เซลล์กล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดไปเลี้ยง ถ้าการอุดกั้นนั้นเกิดขึ้นไม่เกิน 15 นาที เซลล์กล้ามเนื้อหัวใจที่เลี้ยงด้วยเส้นเลือดดังกล่าวก็จะบาดเจ็บไม่มาก สามารถปรับสู่สภาพปกติได้ภายหลังจากมีเลือดมาเลี้ยง แต่ถ้าการอุดกั้นเกิดขึ้นนานกว่า 1 ชั่วโมง ผลที่เกิดขึ้นตามมาคือ เซลล์กล้ามเนื้อหัวใจตายบริเวณนั้นจะตาย เป็นต้น สรุปได้ว่า การตอบสนองของเซลล์ที่เกิดขึ้นมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับชนิดของเซลล์ที่ถูกกระตุ้นหรือรบกวน ชนิดและความรุนแรงของสิ่งเร้าและระยะเวลาที่สัมผัสกับสิ่งเร้าโดยปกติเซลล์ในร่างกายต้อง Cellular Pathology 2556 3 สัมผัสกับ สิ่งเร้า (stimuli) ต่างๆ ตลอดเวลา ถ้าสิ่งเร้า (stimuli) มีความรุนแรงน้อย

และเกิดขึ้นอย่างช้าๆ เซลล์บางชนิดสามารถปรับตัวเพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บ ณ สถานการณ์นั้นๆ เรียกว่าภาวะนั้นว่า Cellular adaptation ยกตัวอย่าง นักเพาะกายที่ต้อง ยกน้ำหนักมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นผลให้เซลล์กล้ามเนื้อลายที่รับน้ำหนักเพิ่มขึ้นนั้น ปรับตัว เพื่อความอยู่รอด และหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บ โดยเซลล์กล้ามเนื้อลายนั้น เพิ่มปริมาณไฟเบอร์ภายในเซลล์ทำให้เซลล์มีขนาดโตขึ้น (Hypertrophy) แต่ถ้การรับน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นของกล้ามเนื้อลายนั้น เกิดขึ้นเร็วและปริมาณน้ำหนักนั้นมากเกินไป จะส่งผลให้เซลล์กล้ามเนื้อลายบาดเจ็บหรือตายได้ เป็นต้น

การวิเคราะห์ภาพศิลปะที่ใช้อ้างอิงในภาพยนตร์

รูปที่ 2.6 The Circle of the Lustful : Francesco da Rimini

ชื่องาน : The Circle of the Lustful: Francesco da Rimini
(The Whirlwind of Lovers) 1826 -7 , reprinted 1968
Intaglio print on paper
image 243 x 335 mm
Presented by Lessing J. Rosenwald 1957

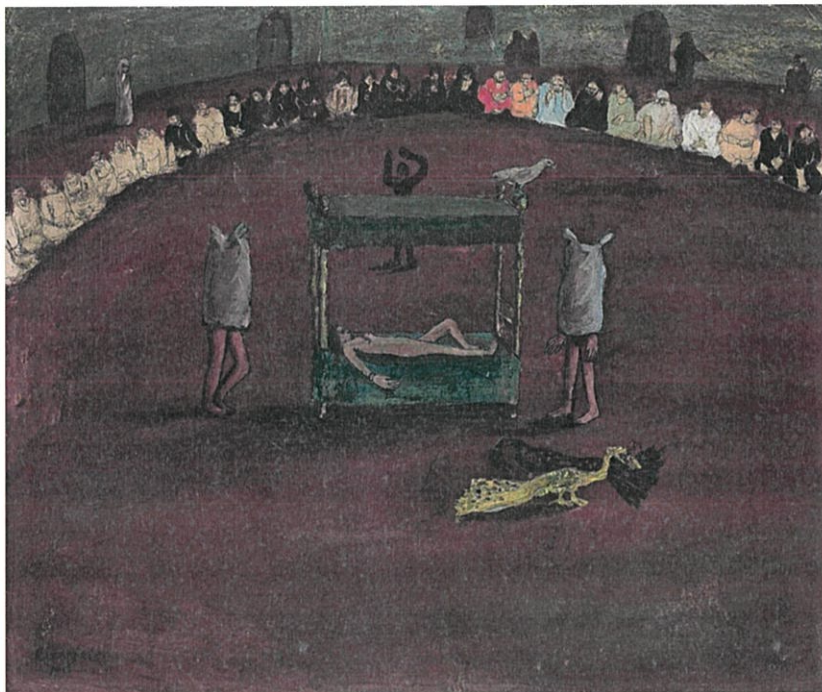
ศิลปิน : William Black

ความหมาย : ในวัฏจักรนี้คนดำเนินชีวิตกับบาปในเรื่องกาม ซึ่งความรู้สึกลึกซึ้งนี้หมุนเวียนอยู่ในพายุที่ไม่สิ้นสุด พายุแสดงถึงกิเลสที่ต้านทานไม่ได้ เนื้อเรื่องสวຍหรือจากเทพนิยายมากมายที่เราได้ยินกันมากก็ล้วนเป็นเรื่องที่ถูกแต่งเติม เช่น พระนางเฮเลน จาก troy และ คิลิอ็อพตรา จากอียิปต์ Dante เลือกที่จะพูดถึง Paolo และ Francesen คู่รักที่มีชื่อเสียงจาก Rimini

Francesen แต่งงานกับ Gianciotto ผู้ซึ่งเป็นคนกล้าหาญแต่ร่างกายพิการ เธออ่านนิยายรักกับน้องชาย Gianciotto ที่หน้าตาดีกว่า คือ Paolo เมื่อกิเลสเกิดขึ้นระหว่างทั้งคู่ซึ่งทำให้พวกเขาตกอยู่ในวงจรที่ลึกที่ขงนรก (Dante หลงใหลกับนิยายรักเรื่องนี้มาก สังเกต

ได้ว่าเหนือหัวของ Virgil จะมีแผ่นรัศมีคล้ายกับดวงอาทิตย์ ซึ่งมี sketch คู่รักกำลังกอดกันระหว่างลมพัดผ่าน คู่รักดูเหมือนกำลังบินออกจากรูปภาพไปสู่อิสระ Blake ไม่ค่อยเห็นด้วยกัน Dante ในเรื่องการวาดรูปพรรณนาพระเจ้า ด้วยการตัดสินใจจากความแค้น ซึ่งมีบทบาทที่จะคาดโทษด้วยการที่ชาญฉลาด และรายละเอียดเหล่านี้คือ การคัดค้านอย่างมีเล่ห์เหลี่ยมของเขา Blake เชื่อว่าความปรารถนาที่จะหยุดยั้งเป็นสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่าการยอมรับมัน

บทสรุป : เนื่องจากการหาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับภาพดังกล่าว ข้าพเจ้าเลยรู้สึกสนใจการที่ถูกปลดปล่อยออกมาผ่านสายลมจะสามารถนำมาถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครผ่านภาพ - ยন্ত্রออกมาได้อย่างกลมกลืนและมีความหมาย

รูปที่ 2.7 The Birth : Abdul Hadi El-Gazzar

ชื่องาน : The Birth

Signed and dated 'Elgazzar 1951' and signed and dated in Arabic (lower left)
oil and pen on paper laid down on board

26¾ x 32¼in. (68 x 82cm.)

Executed in 1951

ศิลปิน : Abdul Hadi El-Gazzar (Egyptian, 1925-1965)

ความหมาย : การอาศัยอยู่ในบริเวณของ Sayeda , Zeinalo ทำให้ El-gazzar เข้าสู่การยุ่งเกี่ยวกับการรวบรวมของ Sufis อยู่ตลอดซึ่ง Sufis คือคนที่รวบรวมผู้คน เพื่อที่จะฉลองให้กับนักบุญ ในวันงานฉลองผู้ชายจะถือป้ายและธง ในขณะที่คนอื่นๆจะถูกครอบงำด้วยความปิติยินดีด้วยจังหวะของกลอง วันงานฉลองจะมีนักดนตรีนักมายากลและนักแสดงละคร

ลัทธิ ในวันธรรมดาคนกลุ่มที่เชื่อเรื่องโชครางจะรวมตัวกันที่แทนบูชาของ Saydaya Zeinab พร้อมกับเครื่องราง และขอความช่วยเหลือและการป้องกัน El-Gazzar สังเกตพฤติกรรมของกลุ่มคนเหล่านี้ บรรยายากาศที่จริงจังนี้ มีการจตุรปูชา ท่องบทสวด และการบูชายันลัทธิ El-Gazzar กลุ่มหลงในนิทานปรัมปราและความพวามั่วระหว่างสิ่งจริงและไม่จริง การชุมนุมทำพิธีกรรมขับไล่ผีปีศาจ Moulids และ Seances งานศิลปะของเขาดูเฝื่อนๆ ก็เหมือนงานที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมอียิปต์ แต่มันมีอิทธิพลอย่างมากในงาน the gloom of the folk แสดงถึงสิ่งที่เขาเจอทุกๆวัน ความเจ็บปวดที่ได้รับเป็นเหมือนส่วนหนึ่งของธรรมเนียมที่สืบทอดมา ผลงานของเขาไม่ได้ยกย่องเรื่องผีสิง แต่เป็นการเปิดเผยสิ่งที่เขาคิดว่า คือการหลอกลวงของ co-men ที่ส่งผลต่อสังคมด้วยความเชื่อซิมของจิตใจ งานนี้แสดงเหตุการณ์แปลกประหลาดเป็นงานเซอร์เรียลที่เต็มไปด้วยสัญลักษณ์

วิเคราะห์ : ข้าพเจ้าชอบต้วงานของศิลปินคนนี้ที่กำลังจะพูดถึงความเจ็บปวดเช่นเดียวกับงานของข้าพเจ้าที่สนใจเรื่องปัญหาส่วนตัว ภาพนี้จึงเป็นแรงบันดาลใจในการเข้าร่วมกับสภาวะในจิตใจของข้าพเจ้าที่มีต่อปัญหาที่เข้ามา ข้าพเจ้าจึงนำภาพนี้มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบฉากที่แสดงให้เห็นถึงสภาวะจิตใจของนางเอก

การวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่ใช้อ้างอิงในการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง Swiss Army Man (2015)

ผู้กำกับ : Dan Kwan และ Daniel Scheinert ความยาว : 1 ชั่วโมง 37 นาที

ประเภท : Drama and Comedy

ภาษา : English

รูปที่ 2.8 Swiss Army Man

เรื่องย่อ : เรื่องราวของ แสงค์ (รับบทโดย Paul Dano) ชายผู้ติดเกาะที่กำลังคิดฆ่าตัวตาย แต่กลับกับได้พบกับ แมนนี่ ศพพูดได้ (รับบทโดย Daniel Radcliffe) ในวินาทีสุดท้ายของการจบชีวิต เขาจึงเปลี่ยนใจและกลับมาฮึดสู้ เพื่อหาหนทางกลับบ้านไปใช้ชีวิตกับคนรักอีกครั้ง โดยมีเพื่อนศพเป็นผู้ร่วมเดินทางไปกับเขาในการผจญภัยอันแสนเหลือเชื่อ

วิเคราะห์ : Swiss Army Man เป็นหนังที่มีพล็อตประหลาด เริ่มกันง่ายๆ เลยคือ แสงค์ (พอล ดาโน) ชายติดเกาะคนหนึ่งรู้สึกสิ้นหวังกับการมีชีวิตอยู่ต่อ ที่แม้เขาเคยได้พยายามส่งข้อความขอความช่วยเหลือโดยลอยไปกับทะเล แต่เมื่อถึงจุดหนึ่งแสงค์ก็ตระหนักได้ว่าทางออกที่จะพาตัวเขาให้หลุดรอดจากเกาะแห่งนี้ได้นั้นแทบจะเป็นศูนย์ เขาตัดสินใจจบชีวิตตัวเองลงด้วยการแขวนคอ แต่ในขณะที่เขากำลังจะขาดลมหายใจตายนั่นเอง ที่บังเอิญพอดีว่ามีร่างของชายปริศนาลอยมาเกยตื้นที่ชายฝั่ง ด้วยความดีใจว่าในที่สุดก็มีใครไม่รู้ลอยมาติดเกาะเป็นเพื่อนกัน เขาวิ่งตรงไปยังร่างของชายคนนั้น พลิกเขาขึ้นด้วยหวังจะช่วยเหลือ แต่กลับต้องพบว่าร่างนั้นคือศพที่ไม่มีชีวิต เรื่องราวเริ่มต้นขึ้นอย่างสิ้นหวังด้วยการที่ความหวังของชายผู้เคยสิ้นหวังได้ถูกบดขยี้ซ้ำ จนเขาจำต้องเดินคอตกลงไปแขวนคอตัวเองอย่างจำยอม แต่แล้วในขณะที่เขาพยายามฆ่าตัวตายเป็นครั้งที่สองนั่นเองที่ลู่ๆ เขาก็ได้ยินเสียงประหลาดดังขึ้นจากร่างของศพปริศนา มันเป็นเสียงคล้ายการระเบิดของอากาศที่ปะทะเข้ากับคลื่นน้ำ จนเมื่อเขาล้มเลิกความคิดแขวนคอตัวเองอีกครั้งเพื่อไปตรวจดูต้นตอของเสียง เขาถึงกับได้พบว่าเสียงประหลาดที่ได้ยินนี้คือเสียงศพกำลังผายลมและด้วยจุดเริ่มต้น สุดจะประหลาดนี้ที่จะนำพาเราไปสัมผัสกับมิตรภาพ ระหว่างแสงค์หนุ่มติดเกาะผู้เกือบฆ่าจะตายกับศพ ที่ลอยมาติดเกาะแห่งนี้ได้ยังไงก็ไม่รู้

รูปที่ 2.9 Swiss Army Man

เรื่องราวแทบทั้งหมดของหนังดำเนินผ่านความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครแค่สองตัว ที่ฟังดูประหลาดอยู่พอตัวเมื่อลองจินตนาการถึงการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนกับศพ ซึ่งภาพในหัวที่พอจะนึกออกก็เห็นจะเป็นความสัมพันธ์และการสื่อสารแบบทางเดียวที่ฝ่ายหนึ่งพูด ขณะที่

ฝ่ายหนึ่งเงียบไปเพราะเป็นศพ แสงค์และศพปริศนาดำเนินความสัมพันธ์ไปในลักษณะนี้ที่พอฝ่ายหนึ่งพูดออกมา อีกฝ่ายก็จะตอบรับด้วยการผายลม แต่แล้วราวกับมีปาฏิหาริย์ประหลาดๆ เกิดขึ้นเมื่อจู่ๆศพที่ไร้ชีวิตดันพูดได้ ตรงนี้เองที่กลายเป็นประเด็นซึ่งทำให้หนังเรื่องนี้ น่าสนใจนั่นคือ ตัวศพนั้นไม่ได้มีความทรงจำใดๆ ในขณะที่มีชีวิตติดตัวมาด้วยเลย คล้ายว่าเขาได้หลงลืมทุกอย่างไปแล้ว และการตื่นขึ้นหลังความตายก็เป็นเหมือนการได้ริเริ่มต้นเรียนรู้ทุกอย่างใหม่อีกครั้ง ไม่ว่าจะเป็กฎกติกาต่างๆทางสังคมที่ควรรู้ หลักตรรกะในการดำเนินชีวิต รวมถึงเรื่องเพศและความรัก ที่เมื่ินี้ต้องเริ่มเรียนรู้ใหม่ทั้งหมด ซึ่งครูผู้สอนของเขาก็ไม่ใช่ใครอื่นแต่เป็นแสงค์มนุษย์เพียงคนเดียวที่อยู่ข้างๆเขานั่นเอง

หนังเรื่องนี้ได้แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของการตั้งคำถามแบบเด็กๆ อย่างที่ว่าตัวผู้ตั้งเองไม่ได้มีเจตนาถามเพื่อทวนโมโหคนที่ถูกถาม แต่เป็นการถามอย่างผู้ไม่รู้ เป็นความสงสัยเพียงวที่แสนจะบริสุทธิ์แบบเด็ก หลายต่อหลายครั้งก็กลายเป็นคำถามในเชิงปรัชญาหรืออภิปรัชญา อาทิ เช่น ความรักคืออะไร , ทำไมคนเราถึงรู้สึกดีเมื่อมีความรัก , ชีวิตคืออะไร , ทำไมมนุษย์ถึงได้รับชีวิตนี้มา

สรุปการค้นคว้าข้อมูล

จากการศึกษาข้อมูลในเรื่องภาษา , พยาธิวิทยาของเซลล์ , ภาพศิลปะและการวิเคราะห์ภาพยนตร์ ทำให้ข้าพเจ้าได้บทสรุปดังนี้

- การศึกษาข้อมูลในส่วนของเรื่องภาษา มาเป็นแรงบันดาลใจในการเขียนบทภาพยนตร์ดังกล่าวในเรื่องความเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดประสบการณ์ตรงออกมาเป็นภาพยนตร์ ทั้งยังรวมถึงคำพูดของตัวละครที่มีบทสนทนาที่ไม่มาก ก็เพราะจากข้อมูลดังกล่าวข้าพเจ้า ต้องการให้ผู้ชมรู้สึกถึงการไม่มีภาษาของตัวละคร เพื่อช่วยขับเน้นอารมณ์ให้กับผู้ชมให้รับรู้ความรู้สึกของข้าพเจ้า
- การศึกษาข้อมูลในส่วนของเรื่องพยาธิวิทยาและเซลล์ ข้าพเจ้าต้องการเปรียบเทียบว่าชีวิตของตัวละครมีความคล้ายกับเซลล์ที่มีผลต่อสิ่งเร้า เช่นเดียวกับประสบการณ์ตรงกับของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงศึกษาเรื่องดังกล่าวเพื่อต้องการข้อมูลดิบที่มาช่วยเสริมโครงสร้างให้ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ของข้าพเจ้า
- การศึกษางานศิลปะเป็นการค้นคว้าข้อมูลที่ช่วยให้ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจ , ความคิดและการออกแบบภาพในภาพยนตร์ให้ออกมาอย่างมีความหมายตรงตามที่ข้าพเจ้าต้องการ ซึ่งภาพที่ข้าพเจ้าเลือกที่จะศึกษาเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่ข้าพเจ้าหยิบยกมาใช้กับเรื่องนี้ เพราะมีความคล้ายในส่วนของความคิดของตัวศิลปินและข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงนำภาพดังกล่าวมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบฉากที่สำคัญในภาพยนตร์ของข้าพเจ้า
- การศึกษาภาพยนตร์เพื่อเป็นการนำมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาเรื่องการทำกับตัวละครอย่างไรให้ออกมาธรรมชาติ ภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าเลือกมีความคล้ายบางอย่างในเรื่องของการเป็นธรรมชาติของตัวละครและแอกชั่นต่างๆ รวมถึงบรรยากาศขณะที่ข้าพเจ้ารับชมอีกเช่นกัน

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่อง " ดั่งฝันฉันใด The Spinning State of Mind " เป็นบทภาพยนตร์ที่มีเค้าโครงเรื่องมาจากประสบการณ์ โดยตรงของข้าพเจ้าตลอดช่วงชีวิตที่ผ่านมา ในขณะที่พบเจอกับปัญหาต่างๆที่เข้ามาในชีวิต ทั้งเรื่อง ความรัก การศึกษาและครอบครัว ทำให้ภายในจิตใจของข้าพเจ้าติดอยู่กับปัญหาเหล่านั้น จนไม่สามารถ หาทางออกให้กับชีวิตได้

ข้าพเจ้าจึงรวบรวมข้อมูลต่างๆ รวมถึงประสบการณ์ตรงกับตัวข้าพเจ้า นำเสนอออกมาในรูปแบบภาพยนตร์แบบสัจนิยม (Realism) ถ่ายทอดความเป็นไปของตัวละครแบบเสมือนเกิดขึ้นจริง การเขียนบทภาพยนตร์เรื่องนี้จึงมีหลายสิ่งให้ต้องคำนึง ต้องถ่ายทอดบรรยากาศให้สมจริง ต้องคิดเผื่อล่วงหน้าในการถ่ายทำ ต้องสร้างภาพที่เป็นความฝันออกมาให้สมจริง ตัวละครต้องพูดกันเป็นธรรมชาติ ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะเขียนจากสิ่งที่มีและคัดเลือกนักแสดงที่มีความคล้ายกับตัวละครให้มากที่สุด เพื่อการถ่ายทอดอารมณ์ออกมาจากการพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อนำมา พัฒนาตัวละครและเข้าใจตัวละครให้มากขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

ประเด็น (Theme)

สภาวะจิตใจที่ติดอยู่กับปัญหาที่ไม่มีทางออก

พล็อต (Plot)

ถ้าคุณผู้ดูแลที่คอยดูแลเจ้าของบ้านที่ป่วยเป็นโรคอัมพาต มีชีวิตที่จำเจทั้งจากงานที่ทำอยู่และการที่ถูกปลุกจากฝันกลางดึก ทำให้เธอรู้สึกไม่มีความสุขและสิ่งๆที่เธอทำได้คือการสร้างมโนภาพของสิ่งที่เรียกว่า ร่างประหลาด จากจิตใต้สำนึกที่อยากเป็นอิสระ

โครงเรื่อง (Treatment)

แสงยามเช้าที่สอดส่องเข้ามาที่ชนสี่เหลี่ยมสดสลับแดง บนตัวเจ้านกแก้วเพศผู้ที่กำลังส่งเสียงตอบโต้กับชายปริศนาในคลื่นวิทยุที่เปิดจ่อหน้ากรงพวกมัน ด้วยความขบขันใจจึงร้องดังขึ้น เหมือนกับประสานเสียงแสดงความยินดีที่ได้ฟังชายดังกล่าวส่งเสียงออกมา ลำดวนสาวใช้ผู้มีหน้าที่ดูแลเจ้าของบ้านที่บางที่ไม่สามารถเดินเองได้ เดินเข้ามาในครัวพร้อมกับถาดอาหาร เธอวางถาดอาหาร ลงบนโต๊ะและหันไปเปิดวิทยุที่อยู่ทางซ้ายมือ เพื่อรับฟังรายการเพลงที่เธอชื่นชอบ จากนั้นเธอก็หันไปสนใจถาดอาหารที่วางอยู่ เธอเทเศษอาหารลงในถังขยะและเทข้าวกับกับข้าว บางส่วนที่ยังไม่หมดแยกไว้ในจานอีกใบ จากนั้นเธอก็นั่งลงและกินอาหารไป พลางร้องเพลงไปอย่างอารมณ์ดี เมื่องานบ้านเสร็จทุกวันเวลาสี่โมง ลำดวนจะออกจากบ้านเพื่อเข้าไปในป่าข้างๆ ที่เธอชอบ วันนั้นก็เช่นกัน เธอถือซองจดหมายเหมือนเคย เธอหยุดลงสักครู่เมื่อเดินสวนกับป่าศรีป่าศรีตามได้และพูดเตือนเธอเรื่องนกแตก จากนั้นป่าศรีก็เดินจากไป ลำดวนมองตามสักครู่และเดินไปอีกทาง เมื่อมาถึงบ้านของลำดวนในป่า เธอเปิดซองจดหมายที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดข้างในเธอพบเข้ากับชนนกสี่ขา เธอมองอยู่ครู่หนึ่งและหมุนมันไปมา ก่อนจะนำไปปักไว้ด้านข้างที่มีรูปร่างคล้ายนกที่มีขนปีกไว้อยู่เต็มไปหมด เธอลูบมันอย่างเบามือและทันใดนั้นปรากฏเสียงบางอย่างตกใส่หลังคา ลำดวนเงยหน้ามองไปยังเสียงดังกล่าว เธอลุกออกไปดูนอกบ้าน เธอหยุดสักครู่ ก่อนเดินตรงเข้าไปและพบเข้ากับนกตัวหนึ่งที่ตกลงมา เธออุ้มมันไว้ในมือและเสียงนกหวีดก็ดังขึ้น เธอมองตามเสียงและเดินอุ้มนกกลับบ้านไป เหลือทิ้งไว้เพียงสายตาจากร่างประหลาดที่ ยืนจ้องเธอเดินออกจากป่าไป เมื่อลำดวนเดินมาถึงหน้าบ้านที่เธออาศัยอยู่ ขณะนั้นมือกำลังอุ้ม นกที่กำลังบาดเจ็บ เธอแหงนมองไปยังต้นเสียงของนกหวีดและเลื่อนสายตาขึ้นไปยังหลังคาบ้าน ที่ขณะนี้ มีนกหลากหลายชนิดเกาะอยู่ อย่างตั้งข้อสงสัยกับสิ่งที่เกิดขึ้น

ณ ตลาดตอนเช้าที่ร้านขายผัก ขณะที่ลำดวนกำลังเลือกซื้อผักอยู่และพูดคุยกับแม่ค้า แต่แล้ว เสียงของลำดวนค่อยๆ หายไป เธอมีสีหน้าตกใจ จนเมื่อเสียงของเธอได้หายไป ในที่สุด เธอทำหน้าตื่น เหมือนกับรู้สึกเหตุที่เสียงของเธอหายไป เธอตัดสินใจหันหลังกับและทันใดนั้นเอง เธอก็พบเข้ากับ ร่างประหลาดตัวสี่ขาจ้องมองมา จากนั้นเธอก็รู้สึกราวกับเข้าไปในตัวของเธอ ร่างประหลาดอย่างไรสาเหตุ เธอยืนอยู่กลางป่าที่มีต้นไม้สูงเหนือหัวของเธอไปมากดูแตกต่าง กับป่าที่เธอเคยไป แต่เธอกลับรู้สึกคุ้นอย่างบอกไม่ถูก เธอเดินสำรวจไปเรื่อยๆ จึงทำให้เธอพบกับ ลำธารเล็กๆ เสียงน้ำที่กระทบกับหินหรือแม้แต่เสียงสัตว์เล็ก สัตว์น้อยที่ส่งเสียงต้อนรับการมาของเธอ เธอเดินขึ้นเนินไปอย่างรู้สึกเป็นอิสระจากโลกภายนอก จนเมื่อรู้ตัวเธอหันกลับมาที่ ร่างประหลาดที่เดินตามหลัง ทำให้เธอพบกับร่างประหลาดอีกจำนวนมาที่เดินตามเธอมา บางตัวคล้ายผู้หญิง บางตัวก็คล้ายผู้ชาย พวกมันจ้องมองมาที่เธอและค่อยๆ ขยับตัวเข้ามา แต่สายตา ของเธอค่อยๆ เลื่อนราง พร้อมกับเสียงนกหวีดที่ดังขึ้นเรื่อยๆเรื่อยๆ จนเธอมองไม่เห็นพวกมัน อีกต่อไป

ขณะที่ร่างลำดวนนอนนิ่งอยู่บนเตียงของเธอ แสงจากหน้าต่างกระทบกับใบหน้าและ เสียงนกหวีดที่ยังคงดังอยู่ เธอลืมตาตื่นและนั่งไปชั่วคราวเพื่อทบทวน ลำดวนประคองเจ้าของบ้านที่ ขยับได้สักพักก็วิ่งไปเป็นอยู่แบบนี้ไปเรื่อยๆ จนเธอเริ่มหาวด้วยความง่วง เจ้าของบ้านก็เอ๋ยขึ้น แต่ลำดวนไม่ได้ตอบกลับใดๆ นอกจากหาวอีกครั้งก่อนพาเจ้าของบ้านเดินไปเรื่อยๆ และเป็นขณะ เดียวกันกับหน้าบ้านที่ตอนนี้มีร่างประหลาดสองตัวยืนมองขึ้นมายังห้องที่เธออยู่ ตัวที่สามค่อยๆ เดินเข้ามาสมทบ พวกมันยังคงจ้องอยู่อย่างนั้นโดยไม่มีคำพูดใดๆ ได้ยินเพียงเสียงแมลงที่ส่งเสียง

ยามค่ำคืน เข้าวันรุ่งขึ้นลำดวนเดินเข้ามาในบ้านหลังเดิมในป่า พร้อมของจดหมายในมือ สายตาของเธอก็พบว่าหุ่นนกของเธอหายไป เธอจึงรีบเปิดของจดหมายออกก็พบเพียงความว่างเปล่า เธอรีบเดินออกจากบ้านไปและตรงเข้าไปในป่าลึก เธอเดินไปเรื่อยๆ จนไปพบกับที่ที่ร้างประหลาด ตัวเมื่อกวานพาเธอไป เธอเดินผ่านลำธารและเนินเขา แต่แปลกที่เสียงในป่าเงียบสงัด ได้ยินเพียงเสียงผีทำของเธอเท่านั้น เธอเดินมาหยุดอยู่ที่ที่เมื่อกวานเพราะเธอไม่รู้จะไปทางใดต่อ เธอรู้สึกสับสนเพราะหาทางออกไม่เจอ น้ำตาของเธอค่อยๆ ไหลออกมา ขณะเดียวกันเธอก็พบแสงบางอย่างจากหลังพุ่มไม้ เธอเดินเข้าไปใกล้ๆเรื่อยๆ ภาพที่เห็นคือเหล่าร้างประหลาดกำลังทำบางอย่างคล้ายพิธีบูชาที่ร้ายลึกลับกันเป็นวง โดยมีแท่นตรงกลางที่มีร้างประหลาดที่ดูแปลกตากว่าตัวอื่นนอนอยู่ ทันใดนั้นเมื่อพิธีเสร็จสิ้น ร้างประหลาดตรงกลางก็กลายเป็นหญิงสาวธรรมดาที่มีแขนขาปกติ

ขณะเดียวกับหน้าบ้านที่เจ้าของบ้านกำลังหลับไหลอยู่นั้น หน้าบ้านได้มีร้างประหลาดจำนวนไม่น้อยยืนอยู่ บางก็กำลังเดินเข้ามาทางประตูที่ละตัวๆ เช่นเดียวกับห้องเจ้าของบ้านที่ขณะนี้มีร้างประหลาดตัวเดียวกับที่ตามลำดวนยืนจ้องเธออยู่ ทันใดนั้นเองร้างประหลาดร่องลอยขึ้นมาเหมือนสายลมและเข้าไปในร่างเจ้าของบ้านที่นอนอยู่ แล้วกลับมายืนที่เดิมเมื่อเสร็จสักพักเจ้าของบ้านลืมตาลุกขึ้นนั่งและเดินออกจากห้องไป เธอเดินไปเรื่อยๆออกจากตัวบ้านที่มีร้างประหลาดล้อมอยู่ ผ่านป่าข้างบ้านและมาหยุดอยู่ที่หน้าผา เธอหันหน้าออก ینگไปชักครุฑกางแขนออกและล้มตัวลงมานั้นคือสิ่งสุดท้ายที่เธอทำ ร้างประหลาดที่เหลือแบกลำดวนที่นอนนิ่งอยู่บนเสลี่ยงเข้าไปในป่าจนหายไปในที่สุดและเมื่อเช้าวันรุ่งขึ้น การหายตัวของบ้านหลังดังกล่าวกับไม่มีคำตอบที่แน่ชัด บางก็ว่าหลงป่า บางก็ว่าโดนลัก พาตัวหรือแม้กระทั่งว่านกแสกมาเอาตัวไปก็มี

บทภาพยนตร์ฉบับที่ 1

'Abstract system not exist in a vacuum'

ภาพยนตร์โดย พิรยา วัฒนวันทนา

Scene 1 : ภายนอก / กรงนก / เข้า

แสงยามเช้าที่สอดส่องเข้ามาที่ชนสี่เหลี่ยมสดสลับแดง บนตัวเจ้านกแก้วเพศผู้ที่กำลังส่งเสียงตอบโต้กับชายปริศนาในคลื่นวิทยุที่เปิดจอหน้ากรงพวกมัน ด้วยความขบขันใจจึงร้องดังขึ้น เหมือนกับการประสานเสียงแสดงความยินดี

เสียงชายปริศนาในคลื่นวิทยุ

'กลับมาอีกครั้งกับรายการ..... ออกอากาศทุกวันศุกร์

เวลา 9.30-10.00 น. โดยประมาณ ผม.....

รับผิดชอบดำเนินรายการ วันนี้เราจะพูดคุยเรื่อง.....'

เสียงกร้อง

' แวกๆ แกกก แวกกก '

Voice over

' คงจะจริงดังเช่นข้อสันนิษฐานของชาร์ล ดาร์วิน ผู้เสนอทฤษฎีวิวัฒนาการสมัยใหม่ และหลักการพื้นฐานของกลไกการคัดเลือกโดยธรรมชาติที่ว่า สิ่งมีชีวิตทั้งปวงรวมถึงมนุษย์ กำเนิดขึ้นจากปฏิกิริยาของสสารโดยความบังเอิญ เป็นปรากฏการณ์ทางชีวเคมี ที่ไม่มีสิ่งที่เป็นนามธรรมอื่นใด อาทิ วิญญาณ จิต หรือ พระเจ้าอยู่เบื้องหลัง '

Scene 2 : ภายใน / ครัว / เข้า

ลำดวนสาวใช้ผู้มีหน้าที่ดูแลเจ้าของบ้านที่บางที่ไม่สามารถเดินได้ เดินเข้ามาในครัวพร้อมกับถาดอาหาร เธอวางถาดอาหารลงบนโต๊ะและหันไปเปิดวิทยุที่อยู่ทางซ้ายมือ เพื่อรับฟังรายการเพลงที่เธอชื่นชอบ จากนั้นเธอก็หันไปสนใจถาดอาหารที่วางอยู่ เธอเทเศษอาหารลงในถังขยะและเทข้าวกับกับข้าวบางส่วนที่ยังไม่หมดแยกไว้ในจานอีกใบ จากนั้นเธอก็ลงและกินอาหารไปพลางร้องเพลงไปอย่างอารมณ์ดี

เสียงเพลงในรายการวิทยุ

' แสนสุขใจนั่งชมวิหค อยากเป็นนกเหลือเกิน
นกหนอนก เจ้าหกเจ้าเหิน ทั้งวันนกเจ้าคงเพลิน
เพินลอนละลิวล่องลม แม้เป็นนก ได้ตั้งใจจินตนา '

Scene 3 : ภายนอก / ทางกลับบ้าน / ตอนเย็น

เมื่องานบ้านเสร็จทุกวันนี้เวลาสี่โมง ลำดวนจะออกจากบ้านเพื่อเข้าไปในป่าข้างๆที่ชอบวันนี้ก็เช่นกัน เธอถือซองจดหมายเหมือนเช่นเคย เธอหยุดลงสักครู่เมื่อเดินสวนกับป่าศรี

ป่าศรี

' อ่าวลำดวน นี่เองจะเข้าไปเขื่อนน้อยหรอ '

ลำดวน

' จ๊ะ '

ป้าศรี

‘อย่ากลับตีก้นกอละ นกแสดมันซุ่มนกกอละ
วันก่อนยายจันทร์ก็เพิ่งจะโดนเล่นงานไป อูย
ไม่อยากพูดมาก ฉันไปดีกว่า กลัวมันจะหาบ้านฉันเจอ’

ป้าศรีเดินจากไป ลำดวนมองตามสักครู่และเดินไปอีกทาง

Scene 4 : ภายนอก / บ้านในป่า / ตอนเย็น

ขณะที่ลำดวนนั่งอยู่ เธอเปิดซองจดหมายที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ส่งถึงผู้ใด ข้างในเธอพบเข้ากับขนนกสีขาว เธอมองอยู่ครู่หนึ่งและหมุนมันไปมา ก่อนจะนำไปปักไว้ด้านข้างที่มีรูปร่างคล้ายนกที่มีขนปักไว้อยู่เต็มไปหมด เธอลูบมันอย่างเบามือ และทันใดนั้น

เสียงบางอย่างตกที่หลังคา

‘พลั๊ก!’

ลำดวนเงยหน้ามองไปยังเสียงดังกล่าว เธอลุกออกไปดูนอกร้าน เธอหยุดสักครู่ก่อนเดินตรงเข้า ไปและพบเข้ากับ นก ตัวหนึ่งที่ตกลงมา เธออุ้มมันไว้ในมือ

เสียงนกหวีด

‘หวีดดดดดดดดดดด ~’

ลำดวนมองตามเสียงและเดินอุ้มนกกลับบ้านไป
เหลือทิ้งไว้เพียงสายตาจากร่างประหลาดที่ยืน จ้องเธอเดินออกจากป่าไป

Scene 5 : ภายนอก / หน้าบ้าน / ตอนเย็น

เมื่อลำดวนเดินมาถึงหน้าบ้านที่เธออาศัยอยู่ ขณะในมือที่อุ้มนกที่กำลังบาดเจ็บ เธอแหงนมองไปยังต้นเสียงของนกหวีดและเลื่อนสายตาขึ้นไปยังหลังคาบ้าน ที่ขณะนี้มึนกลากหลายนาๆ ชนิดเกาะอยู่

Scene 6 : ภายนอก / ตลาด / เช้า

ณ ตลาดตอนเช้าที่ร้านขายผัก

ลำดวน

'มีผักสีเขียว ที่ยาวประมาณแขนไหม'

ป้าเจ้าของร้าน

'อะไรหะ มีตั้งหลายอย่าง บวบ มะระ มะเขือ จะเอาอะไร'

ลำดวน

'ที่ขมๆ'

ป้าเจ้าของร้าน

'มะระหระอ ไม่รู้จักหรือไง อะนี่เอากี่อัน'

ลำดวน

'สา..'

เสียงของลำดวนหายไป เธอมีสีหน้าตกใจเล็กน้อย

ป้าเจ้าของร้าน

'หะ ว่าอะไรไม่ได้ยิน'

ลำดวน

'ฉั้น ... สา.. อ'

ป้าเจ้าของร้าน

'เอ๊ะ พูดอะไรไม่รู้เรื่อง ตกลงจะเอาไม่เอา'

ลำดวนเงิบไปสักระยะ ก่อนตัดสินใจพูดอีกครั้ง

ลำดวน

'....'

เสียงของเธอได้หายไปเรียบร้อยแล้ว เธอทำหน้าตื่นเหมือนกับบรู๊สาเหตุที่เสียงของเธอหายไป เธอ ตัดสินใจหันหลังกับและหันได้นั่นเอง เธอก็พบเข้ากับร่างประหลาดตัวสีขาวจ้องมองมาจากนั้น เธอก็รู้สึกกลัวกับเข้าไปในตัวของเจ้าร่างประหลาดอย่างไร้สาเหตุ

Scene 6.1 ภาพที่ร่างประหลาดแสดงให้นางเอกดู : ภายนอก / ป่า / กลางวัน

จากนั้นลำดวนก็รู้สึกกลัวกับเข้าไปในหัวของเจ้าร่างประหลาดอย่างไร้สาเหตุ เธอยืนอยู่กลางป่าที่มีต้นไม้สูงเหนือหัวของเธอไปมาก ดูแตกต่างกับป่าที่เคยไป แต่เธอกลับรู้สึกคุ้นอย่างบอกไม่ถูก เธอเดินสำรวจไปเรื่อยๆ จึงทำให้เธอพบกับลำธารเล็กๆ เสียงน้ำที่กระทบกับหินหรือแม้แต่เสียงสัตว์ เล็กสัตว์น้อยที่ส่งเสียงต้อนรับการมาของเธอ เธอเดินขึ้นเนินไปอย่างรู้สึกเป็นอิสระจากโลกภายนอก จนเมื่อรู้ตัวเธอก็หันกลับมาที่ร่างประหลาดที่เดินตามหลัง ทำให้เธอพบกับร่างประหลาดอีกจำนวนมา ที่เดินตามเธอมา บางตัวคล้ายผู้หญิง บางตัวก็คล้ายผู้ชาย พวกมันจ้องมองมาที่เธอและค่อยๆ ขยับตัว เข้ามา แต่สายตาของเธอค่อยๆ เลื่อนวางพร้อมๆ กับเสียงนกหวีดที่ดังขึ้นเรื่อยๆ เรื่อยๆ จนเธอมองไม่เห็นพวกมันอีกต่อไป

เสียงนกหวีด

‘ หวีดดดดดดดดดดดดดดดดดดด ’

Scene 7 : ภายใน / บ้าน / กลางคืน

ขณะที่ร่างลำดวนนอนนิ่งอยู่บนเตียงของเธอ แสงจากหน้าต่างกระทบกับใบหน้าและเสียงนกหวีดที่ยังคงดังอยู่ เธอลืมตาตื่นและนั่งไปชั่วคราวเพื่อทบทวน ลำดวนประคองเจ้าของบ้านที่ขยับได้สักพักก็นิ่งไป เป็นอยู่แบบนี้ไปเรื่อยๆ จนเธอหัวด้วยความง่วงเจ้าของบ้านก็เอื่อยขึ้น

เจ้าของบ้าน

‘ เอ้า เดินเดินเดิน เดินเที่ยวกันนะลำดวนเอ๊ย ’

ลำดวนไม่ได้ตอบกลับใดๆ นอกจากหัวอีกครั้งก่อนพาเจ้าของบ้านเดินไปเรื่อยๆ

Scene 7.1 : ภายนอก / หน้าบ้าน / กลางคืน

ขณะเดียวกันกับหน้าบ้าน ที่ตอนนี้มีร่างประหลาดสองตัวยืนมองขึ้นมายังห้องที่ ลำดวนอยู่ตัวที่สามค่อยๆ เดินเข้ามาสมทบ พวกมันยังคงจ้องอยู่อย่างนั้นโดยไม่มีคำพูดใดๆ นอกจากเสียงแมลงที่ส่งเสียงยามค่ำคืน

Scene 8 : ภายนอก / บ้านในป่า / ตอนเย็น

ลำดวนเดินเข้ามาในบ้านหลังเดิมในป่า พร้อมซองจดหมายในมือ สายตาของเธอก็พบว่า หุ่นนกของเธอหายไป เธอจึงรีบเปิดซองจดหมายออกก็พบเพียงความว่างเปล่า เธอรีบเดินออกจากบ้านไปและตรงเข้าไปในป่าลึก เธอเดินไปเรื่อยๆจนไปพบกับที่ที่ว่างประหลาด ตัวเมื่อกวานพาเธอไป เธอเดินผ่านลำธารและเนินเขา แต่แปลกที่เสียงในป่าเงียบสงัด ได้ยิน เพียงเสียงฝีเท้าของเธอเท่านั้น เธอเดินมาหยุดอยู่ที่ที่เมื่อกวานเพราะเธอไม่รู้จะไปทางใดต่อ เธอรู้สึกสับสนเพราะหาทางออกไม่เจอ น้ำตาของเธอค่อยๆไหลออกมา ขณะเดียวกันเธอก็พบแสงบางอย่างจากหลังพุ่มไม้ เธอเดินเข้าไปใกล้ๆเรื่อยๆ

ภาพที่เห็นคือเหล่าว่างประหลาดกำลังทำบางอย่างคล้ายพิธีบูชา ร่ายล้อมกันเป็นวงที่มีแท่นตรงกลางที่มีร่างประหลาดที่ดูแปลกตากว่าตัวอื่นนอนอยู่ ทันใดนั้นเมื่อพิธีเสร็จสิ้นร่างประหลาดตรงกลางก็กลายเป็นหญิงสาวธรรมดาที่มีแขนขาปกติ

Scene 9 : ภายนอก / หน้าบ้าน / ตอนเย็น

ขณะเดียวกับหน้าบ้านที่เจ้าของบ้านกำลังหลับไหลอยู่นั้น หน้าบ้านได้มีร่างประหลาดจำนวนไม่น้อยยืนอยู่ บางก็กำลังเดินเข้ามาทางประตูที่ละตัว ทีละตัว

Scene 10 : ภายใน / ห้องเจ้าของบ้าน / ตอนเย็น

เช่นเดียวกับห้องเจ้าของบ้าน ที่ขณะนี้มีร่างประหลาดตัวเดียวกับที่ตามลำดวนยืนจ้องเธออยู่ ทันใดนั้นเอง ร่างประหลาดร่อยล่อยขึ้นมาเหมือนสายลมและเข้าไปในร่างเจ้าของบ้านที่นอนอยู่ และกลับมาขึ้นที่เดิมเมื่อเสร็จ สักพักเจ้าของบ้านล้มตาลุกซิ้นนั่งและเดินออกจากห้องไป เธอเดินไปเรื่อยๆออกจากตัวบ้านที่มีร่างประหลาดล้อมอยู่ ผ่านป่าข้างบ้านและมาหยุดอยู่ที่หน้าผา เธอหันหน้าออกนึ่งไปชักคู่อ่างแขนออกและล้มตัวลงมาและนั่นคือสิ่งสุดท้ายที่เธอทำ

Scene 11 : ภายนอก / ป่า / ตอนเย็น

ร่างประหลาดแบกลำดวนที่นอนนิ่งอยู่บนเสลี่ยงเข้าไปในป่าจนหายไปทีละตัว

การปรับปรุงบทภาพยนตร์ฉบับที่ 1

ปัญหาของบทภาพยนตร์คือประเด็นของเรื่องที่มีมากเกินไป เช่นบุคลิกภาพของตัวละครที่ตัวบทพยายามขบเน้นความสำคัญของตัวละครให้มีความเท่าเทียมกัน จึงทำให้ประเด็นของเรื่องที่ต้องการเน้นถึงปัญหาของตัวนางเอกไม่ชัดเจน ทำให้เมื่อทำความเข้าใจอย่างดีแล้ว รู้สึกเป็นปัญหา จึงจำเป็นต้องตัดบางส่วนของที่อธิบายความเป็นไปของตัวละครเจ้าของบ้านลงและเพิ่มในส่วนของนางเอกให้ชัดเจนและกระชับการส่วนของการเล่นเรื่องมากขึ้น เพื่อเล่าถึงประเด็นที่ข้าพเจ้าสนใจและเข้าใจมันอย่างดีที่ที่สุด นั่นคือเรื่องของการโดนกักขังของลำดวน ในเรื่องของอาชีพและสภาพแวดล้อมนั่นเอง

บทภาพยนตร์ฉบับที่ 2

' The Spinning State of Mind '

ภาพยนตร์โดย พิรยา วัฒนวันทนา

Scene 1 : ภายนอก / ป่าทึบ / ตอนเย็น (dream scene/day for night)

หญิงสาวในชุดกระโปรงลายดอกสีแดงกับเสื้อยืดตัวเก่าสีส้ม เดินอย่างเชื่องช้าเหมือนกับหาบางสิ่งอยู่ เธอมองไปรอบตัวเธอ พลังแวกเหล่าหมู่แมงไม้บางครั้งที่มีมันขวางทางและเดินต่อไปเรื่อยๆ จนกระทั่งหยุดเพราะเสียงที่ดังขึ้น

เสียงนกหวีด

'หวีดดดดดดดดดดดดด ~'

ลำดวนนิ่งมองตามเสียงที่ดังขึ้น ก่อนจะเดินหันหลังกลับไปในทางที่ตัวเองเดินมา

พลันลับสายตาของลำดวน ปรากฏร่างหนึ่งหลังพุ่มไม้ที่เมื่อครู่ลำดวนเพิ่งจะเดินเข้าไป ก่อนที่จะถูกหยุดด้วยเสียงเสียงก่อน ร่างดังกล่าวจับจ้องไปยังลำดวนที่เดินจากไปไกลขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุด ลำดวนก็เดินหายลับไป ทิ้งไว้เพียงสายตาที่ยังจับจ้องอยู่

Scene 2 : ภายนอก / กรงนก / เช้า

แสงยามเช้าที่สอดส่องเข้ามาที่ชนสีเขียวสดสลบแดง บนตัวเจ้านกแก้วเพศผู้ที่กำลังส่งเสียงตอบโต้กับชายปริศนาในคอกสัตว์ ที่เปิดจ่อหน้ากรงพวกมันด้วยความขบใจจึงร้องดังขึ้น เหมือนกับประสานเสียงแสดงความยินดีหรือราคาญก็ไม่อาจทราบ

เสียงชายปริศนาในคลื่นวิทยุ

' กลับมาอีกครั้งกับรายการ..... ออกอากาศทุกวันศุกร์
เวลา 9.30-10.00 น. โดยประมาณ ผม.....
รับผิดชอบดำเนินรายการ วันนี้เราจะพูดคุยเรื่อง..... '

เสียงนกร้อง

' แวกๆ แก๊ก แวกกก '

Scene 3 : ภายใน / ห้องนอน / เข้า

หญิงสาวท่าทางประหลาดขยับตัวและมีอาการโยกนิดหน่อยผิดปกติ เจ้า
ของบ้านผู้ป่วยเป็นโรคพาร์กินสันนั่นเอง เธอชอบนั่งมองเหล่านกที่เธอเลี้ยงมันเอาไว้ จากหน้าต่าง
บนห้องเธอ แม้จะเห็นไม่ถนัดนัก แต่เธอจะพยายามชะเง้อหรือแม้จะตั้งต้นตัว เธอลุกขึ้นจากเก้าอี้
ตัวโปรดแค่เพื่อได้มองมัน ลาดวนเดินเข้ามาเห็นพอดีจึงรีบเข้ามาพุง

เจ้าของบ้าน

' นิดหน่อยเอง ทำได้ '

ลาดวนพุงเจ้าของบ้านไว้ เธอจับจ้องไปยังนกที่อยู่ในกรง

ลาดวน

' มันคงอยากบินออกไปข้างนอกบ้างนะคะ '

เจ้าของบ้าน

' ออกไปให้โดนเข่าหรือ เราเลี้ยงเรามีอาหาร
เราดูแลมันให้มันมีชีวิตที่ดี '

ลาดวนนิ่งไปครู่หนึ่ง

เจ้าของบ้าน

' ไป เอาข้าวไปเก็บที่ ชั้นอิมละ '

ลาดวนยกถาดอาหารออกจากห้องไป เจ้าของบ้านยังคงอยู่ริมหน้าต่าง

Scene 4 : ภายใน / ครั้ว / เช้า

ลำดวนเดินเข้ามาในครั้ว พร้อมกับถาดอาหาร เธอวางถาดอาหารลงบนโต๊ะและหันไปเปิดวิทยุที่อยู่ทางซ้ายมือ เพื่อรับฟังรายการเพลงที่เธอชื่นชอบ จากนั้นเธอก็หันไปสนใจถาดอาหารที่วางอยู่ เธอเทศะอาหารลงในถังขยะ และเทข้าวกับกับข้าวบางส่วนที่ยังไม่หมดแยกไว้ในจานอีกใบ จากนั้นเธอก็นั่งลงและกินอาหารไป พลังร้องเพลงไปอย่างอารมณ์ดี

เสียงเพลงในรายการวิทยุ

'แสนสุขใจนั่งชมวิหค อยากเป็นนกเหลือเกิน
นกนอนนก เจ้าหกเจ้าเหิน ทั้งวันนกเจ้าคงเพลิน
เพลินลอนละลือล่องลม แม้เป็นนก ได้ตั้งใจจินตนา'

Scene 5 : ภายนอก / ป่า / กลางวัน

ขณะที่ลำดวนนั่งอยู่ในบ้านหลังหนึ่งที่ถูกสร้างขึ้นด้วยเศษไม้ เธอนั่งหม่นหม่นนกที่ทำจากกาบมะพร้าวแห้งเล่นด้วยท่าที่ครุ่นคิด พลันเสียงหนึ่งดังขึ้นกระทบที่หลังคา

เสียงดังกล่าว

'พลัก!'

เธอละสายตาจากหุ่นนกและมองไปตามเสียงดังกล่าว ด้วยแววตาเป็นประกาย เธอออกไปดูกลับพบเพียงความว่างเปล่า จากสีหน้าที่มีหวังก็ต้องหมดลง

เสียงดังกล่าว

'พลัก!'

เสียงดังกล่าวดังขึ้นอีกครั้งฝั่งขวามือ เธอหันหน้าไปและเดินตรงไปที่เสียงดังกล่าว เธอไม่พบสิ่งใดอีกครั้ง แต่สายตาเธอก็เหลือบไปเห็นขนนกที่ลอยอยู่ เธอเดินตรงเข้าไปและจะคว้ามัน

เสียงนกหวีด

'หวีดดดดดดดดดดดดดดด'

Scene 6 : ภายใน / บ้าน / กลางคืน

ขณะที่ร่างลำดวนนอนนิ่งอยู่บนเตียงของเธอ เธอลืมตาตื่นขึ้นมาเพราะเสียงนกหวีดดังขึ้น แสงจากหน้าต่างกระทบกับใบหน้าและเสียงนกหวีดที่ยังคงดังอยู่ เธอลืมตาตื่นและนั่งไปชั่วคราวเพื่อ ทบทวน

ลำดวนประคองเจ้าของบ้านลุกขึ้นนั่งบนเตียงหยิบยาและน้ำตื่นให้เจ้าของบ้าน

เจ้าของบ้าน

'ขอโทษนะ ที่ปลุกเธอกลางดึกอีกแล้ว
ไม่รู้ว่าเมื่อไรฉันจะได้ไม่ต้องเป็นภรรยาคนอื่นนะ'

ลำดวน

'ทนอีกหน่อยนะคะ'

เจ้าของบ้านไม่ได้ตอบกลับใดๆ ลำดวนจึงพาเจ้าของบ้านลุกขึ้นและเดินไปมารอบๆ เตียง เดินไปหยุดไป เจ้าของบ้านพูดขึ้นอีกครั้งว่า

เจ้าของบ้าน

'ทำไมต้องเป็นฉันด้วย '

ลำดวน

'เดี๋ยวเราก็ได้ไปอยู่กับพวกเขาแล้ว มาค่ะ ค่อยๆเดิน '

ลำดวนและเจ้าของบ้านเดินไปเรื่อยๆอย่างทุลักทุเล

Scene 7 : ภายนอก / ป่าทึบ / กลางคืน

ลำดวนเดินเข้ามาในป่าเพื่อทบทวนความฝันก่อนหน้านี้ เธอเดินไปยังตรงที่เธอเกือบจะได้ชนนก ที่เธอตามหา สายตาของเธอก็ประสานเข้ากับร่างหนึ่งในชุดสีขาวยาวพลิ้วไหว สีขาวที่มีส่วนหัว เป็นขนเฉพาะส่วนหน้า แม้ไม่เห็นดวงตาสักดวงแต่เธอก็สัมผัสได้ถึงกรูกจับจ้อง

Scene 7.1 ภาพที่ร่างประหลาดแสดงให้นางเอกดู : ภายนอก / ป่า / กลางวัน

จากนั้นลำดวนก็รู้สึกราวกับหลุดเข้าไปกับร่างดังกล่าว สถานที่และเวลาที่เปลี่ยนไปป่าร้อน แห้ง ต้นไม้เหลือเพียงลำต้น ใบไม้แห้งกรอบ ร่างประหลาดหันหลังและเดินนำเธอไป เธอเดินตาม ร่างประหลาดไปเรื่อยๆ จนมาหยุดอยู่ตรงลานกว้างที่มีต้นไม้สูงสีขาวต้นหนึ่งที่ตอนนี้มีร่างประ

หลายมากมายรำยล้อมไว้ พวกมันกำลังเดินร่าและบูชาต้นไม้ต้นนั้น เดินวนไปรอบๆ ให้อรงมอกราบและรอยดอกไม้ไปเรื่อยๆ ไกลๆมีแท่นหน้าตาประหลาดตั้งไว้คล้ายกับพวกมันกำลังทำพิธีบูชาบางอย่าง ลำดวนละสายตาจากฝันที่เป็นจริง เมื่อร่างประหลาดยื่นหุ่นนกที่มีขนมากมายที่เธอตามหา

ลำดวน

‘ให้ฉันหรอ จริงๆหรอ’

ร่างประหลาดพยักหน้า แกวตาลำดวนเป็นประกาย

ลำดวน

‘แล้วฉันจะได้อยู่กับพวกคุณไหม ฉันจะบินได้รีเปล่า’

ร่างประหลาดนิ่งไม่ได้ตอบสิ่งใด นอกจากเดินตรงไปยังแท่นพิธี เมื่อลำดวนเห็นเช่นนั้น สิ่งที่เราปรารถนากำลังจะเป็นจริงแล้วเธอคิด เธอนอนลงบนแท่น โอบกอดหุ่นนกเอาไว้ หลับตาและยิ้มออกมาอย่างมีความสุข

Scene 8 : ภายนอก / หน้าบ้าน / ตอนเย็น

ขณะเดียวกับหน้าบ้านที่เจ้าของบ้านกำลังหลับไหลอยู่นั้น หน้าบ้านได้มีร่างประหลาดจำนวนไม่น้อยยืนอยู่ บ้างก็กำลังเดินเข้ามาทางประตูที่ละตัว ทีละตัว เช่นเดียวกับห้องเจ้าของบ้านที่ขณะนี้ก็มีร่างประหลาดตัวเดียวกับที่ตามลำดวน ยืนจ้องเธออยู่ ทันใดนั้นเองร่างประหลาดก็ร้องลอยขึ้นมาเหมือนสายลมและเข้าไปในร่างเจ้าของบ้านที่นอนอยู่ แล้วกลับมายืนที่เดิมเมื่อเสร็จสักพักเจ้าของบ้านลืมตาขึ้น ลูกขึ้นนั่งและเดินออกจากห้องไป เธอเดินไปเรื่อยๆ ออกจากตัวบ้านที่มีร่างประหลาดล้อมอยู่ ผ่านป่าข้างบ้านและมาหยุดอยู่ที่หน้าผา เธอหันหน้าออก นิ่งไปซักครู่ กางแขนออกและล้มตัวลงมา นั่นคือสิ่งสุดท้ายที่เธอทำ

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น (Pre-Production)

การคัดเลือกนักแสดง

บทบาทที่ต้องการ

ลำดวน (นางเอก)

ตัวละครที่เป็นตัวดำเนินเรื่อง เป็นคนต่างจังหวัด อายุ 24 ปี ส่วนสูง 160 - 170 ซม.
ผิวแทน ถึงผิวเข้ม บุคลิกภาพเป็นคนไม่มั่นใจในตัวเอง ผอมและผมยาว

เจ้าของบ้าน

หญิงสาววัยกลางคน อายุ 50 ปีขึ้นไป เป็นคนต่างจังหวัด ส่วนสูง 160 - 165 ซม. โคนผม
ผิวขาว บุคลิกเป็นคนเงียบขี้อาย เดินไม่ได้

ร่างประหลาด

ทั้งเพศหญิงหรือเพศชาย ตัวสูง 160 - 180 ซม.

วิธีการคัดเลือกนักแสดง

คัดเลือกโดยการทำแบบสอบถามที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับตัวเรื่อง และพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิด เพื่อให้เข้าใจตัวเรื่องตามบทภาพยนตร์ โดยอธิบายการทำงานซึ่งกันและกัน

ให้นักแสดงลองเล่นให้ดูโดยผ่านบทโมโนล็อก (Monologue) ซึ่งมีบทพูดมากกว่าบทจริง เพื่อทดสอบความกล้าแสดงออก การแก้ปัญหาและการแสดงอารมณ์ของนักแสดง

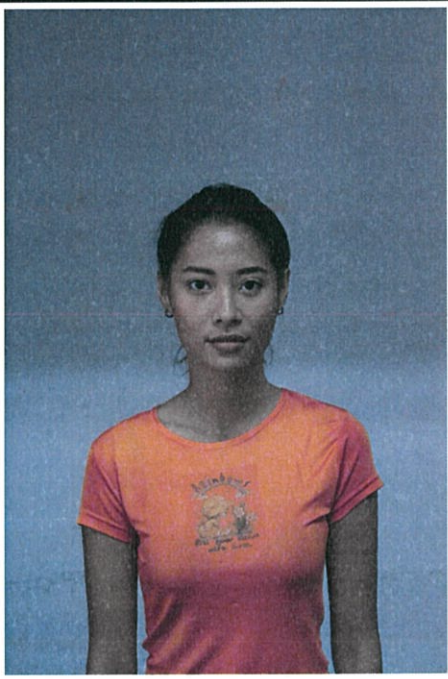
เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

สำหรับเอกสารรายละเอียดของนักแสดง มีความสำคัญในการมอบหมายนัดแนะตารางเวลางานและการเตรียมเสื้อผ้าหรือกรณีพิเศษอื่นๆ ที่ต้องการติดต่อเร่งด่วน ข้าพเจ้าควรขอไว้แม้กระทั่ง ไลน์หรือเฟสบุ๊ค สำหรับส่งภาพไฟล์งาน เพื่อให้เกิดการติดต่อที่สะดวกขึ้นตามยุคสมัยเพื่อความเข้าใจในตารางเวลาถ่ายทำที่ตรงกัน แต่แม้ไฟล์ข้อมูลนักแสดงจะอยู่ในรูปแบบออนไลน์แล้วก็ตาม ควรจดบันทึกไว้เพื่อความแม่นยำในการเรียกใช้เพิ่มเติม

Casting Sheet

ภาพยนตร์เรื่อง : ดั่งฝันจันได (The Spinning State of Mind)

ผู้กำกับ : พีรยา วัฒนวันทนา

บทบาท : ลำดวน		
ชื่อ : อรนิษฐ์ หิรัญพรฐานนท์		
โทรศัพท์ : 0842969249		
เพศ : หญิง	อายุ : 27 ปี	
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : 3,000 บาท	
Facebook : Tispo tarn		
น้ำหนัก : 50	ส่วนสูง : 173	
ผม: ทำสีผม , ปะป๋่า		
เสื้อผ้า		
เสื้อ : M	กางเกง : 25	
รองเท้า : 39	หมวก : Freesize	

ตารางที่ 4.1 เอกสารคัดเลือกนักแสดง "บทลำดวน" (Casting sheet)

Casting Sheet

ภาพยนตร์เรื่อง : ดั่งฝันฉันใด (The Spinning State of Mind)

ผู้กำกับ : พีรยา วัฒนวันทนา

บทบาท : เจ้าของบ้าน		
ชื่อ : ศิริวรรณ วัฒนวันทนา		
โทรศัพท์ : 0871993459		
เพศ : หญิง	อายุ : 54 ปี	
สัญชาติ : ไทย	ค่าแสดง : -	
Facebook : -		
น้ำหนัก : 54	ส่วนสูง : 164	
ผม: สีดำ , โคนผม		
เสื้อผ้า		
เสื้อ : M	กางเกง : 28	
รองเท้า : 39	หมวก : Freesize	

ตารางที่ 4.2 เอกสารคัดเลือกนักแสดง "บทเจ้าของบ้าน" (Casting sheet)

ข้าพเจ้าเลือกนางสาวอรนิษฐา หิรัญพรฐานนท์และนางศิริวรรณ วัฒนวันทนาเป็นนักแสดงหลัก เนื่องจากทั้งสองคนมีลักษณะทางกายภาพที่ตรงกับลักษณะของตัวละครตามที่ข้าพเจ้าต้องการ หลังจากคัดเลือกนักแสดงได้ ก็มีการเวิร์คชอปนักแสดง เพื่อให้ตัวละครเกิดความเข้าใจในตัวละครมากขึ้น ทั้งในลักษณะทางกายภาพและกระบวนการคิดของตัวละคร

ออกแบบตัวละคร (Character Design)

ในส่วนของตัวละครที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นมาจากแรงบันดาลใจที่มีต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ , ความเชื่อ และนกเป็นเสมือนตัวแทนของเครื่องรางนำโชคในรูปแบบคน ทำให้ข้าพเจ้าสนใจ “ผู้คุมวิญญาณ” จากภาพยนตร์เรื่อง “ แฮร์รี่พ็อตเตอร์ ” ที่มีความน่าสนใจและความสำคัญต่อตัวภาพยนตร์อย่างมาก ข้าพเจ้าจึงรวบรวมข้อมูลและออกแบบตัวละครออกมาเพื่อต้องการถ่ายทอดความหมายของสิ่งที่เป็นเสมือนเป็นตัวแทนที่เข้ามาปลดปล่อยความรู้สึกของตัวละครหลักผ่านตัวละครนี้

ร่างประหลาด

เกิดขึ้นมาจากการรวมตัวของวิญญาณที่ไม่มีความสุขบนโลก การรกล่าหาไร้ความ การแปลกแยกออกจากสังคม การหลุดออกจากวงโคจรของคนทั่วไป จึงทำให้คนเหล่านี้รวมกันและอยู่ด้วยกัน และยังสามารถปลดปล่อยผู้คนให้เป็นอิสระอีกด้วย

เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงวิถีแก้ไขปัญหาของตัวละครหลักที่สร้างจินตนาการถึงร่างประหลาด ขึ้นมาภายในจิตใจ เพื่อให้ตัวเองรู้สึกสบายใจแล้วเป็นสุข เป็นเพียงเพื่อนและสิ่งเดียวที่เธอสามารถมีได้ จึงทำให้ข้าพเจ้าออกแบบออกมาในลักษณะวิญญาณเพราะในความเป็นจริงไม่มีใครพิสูจน์ได้ว่าวิญญาณมีจริงหรือไม่

ภาพที่ 4.1 ภาพตัวอย่างของเครื่องแต่งกายร่างประหลาด

ข้าพเจ้าอยากนำเสนอฟอร์มของร่างประหลาด ให้ดูเหมือนกับวิญญาณเพราะฉะนั้น จึงเลือกใช้ผ้าสีขาวยาว ฟอร์มตามร่างกายของผู้ใส่เพื่อให้เหมือนกับวิญญาณจริงๆ รวมถึงหน้าตาที่ข้าพเจ้าหยิบยกส่วนหนึ่งของ นก ในเรื่องความหมายของการเป็น อิสระ

ภาพที่ 4.2 – 4.4 ภาพตัวอย่างการออกแบบหน้าตาของ “ร่างประหลาด”

ภาพที่ 4.5 – 4.7 ภาพการเลือกวัสดุในการสร้างตัวละคร “ร่างประหลาด”

ภาพที่ 4.8 – 4.10 ภาพการทดลองทำ “ร่างประหลาด”

ภาพที่ 4.11 ภาพ “ร่างประหลาด” ฉบับสมบูรณ์

อุปกรณ์ประกอบฉาก (Properties)

แท่นพิธีกรรม

ภาพที่ 4.12 ภาพขั้นตอนการทำแท่นพิธีกรรม

ภาพที่ 4.13 ภาพแท่นพิธีกรรม ฉับสมบูรณ์ ในฉากในภาพยนตร์

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

ป่า

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีฉากที่เป็นป่าทั้งหมดจำนวน 3 สถานที่ ซึ่งจากการสำรวจหาสถานที่ที่เหมาะสมกับตัวเนื้อเรื่องและสะดวกสบายเนื่องจากเป็นป่าที่ใกล้กับสถานที่ถ่ายทำหลักของตัวเรื่องอีกด้วย

ภาพที่ 4.14 ภาพป่าที่ใช้เป็นสถานที่แรกในการเปิดเรื่อง

ป่าอีกที่หนึ่งเป็นป่าที่อยู่ตีนเขา อากาศร้อนและมีเห็ดป่าสูง แต่ด้วยความที่มีต้นไม้ต้นหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าสนใจและคิดว่าสถานที่นี้จะออกมาตรงกับภาพในความคิดมากที่สุด

ภาพที่ 4.15 ภาพป่าที่ใช้ถ่ายทำจากพิธีกรรม

ภาพที่ 4.16 ภาพป่าที่ใช้ในการถ่ายทำ

บ้าน

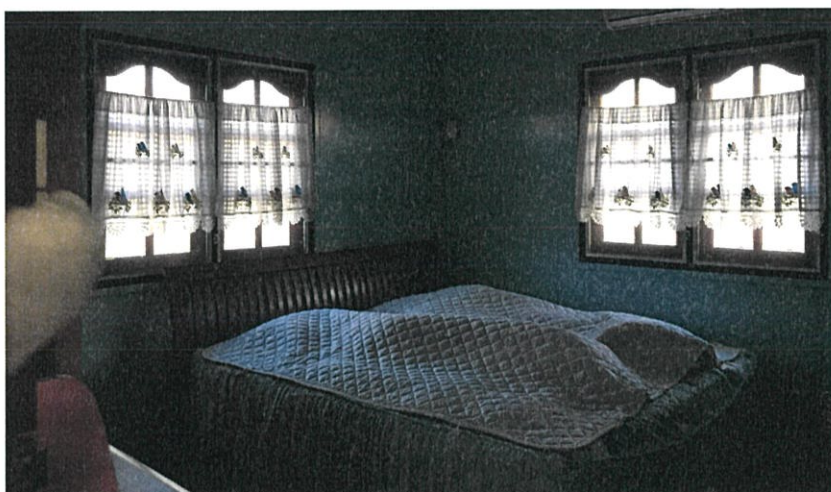
บ้านเป็นสถานที่หลักในเรื่องรวมถึงการพักพิงของทีมงานและข้าพเจ้า เนื่องจากในการทำภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากเรื่องส่วนตัวของข้าพเจ้า บ้านหลังนี้จึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะใช้ถ่ายทำภาพยนตร์ รวมถึงการบล็อกช็อตที่สามารถถ่ายทอดบรรยากาศตามที่ข้าพเจ้าต้องการ ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจเลือกบ้านหลังนี้เป็นสถานที่ถ่ายทำหลักของตัวเองละคร

ภาพที่ 4.17 ภาพภายนอกของบ้านที่ใช้เป็นสถานที่หลัก

ภาพที่ 4.18 ภาพการจำลองมุมกล้องภายในตัวบ้าน

ภาพที่ 4.19 ภาพห้องนอนที่ใช้ถ่ายทำในภาพยนตร์

ภาพที่ 4.20 ภาพห้องครัวที่ใช้ถ่ายทำในภาพยนตร์

การวางแผนงาน

การติดต่อและนัดหมายวันเวลา รวมไปถึงตารางเวลาในการถ่ายทำต้องกำหนดชัดเจน และมีการติดต่อประสานงานกับนักแสดงเพื่อนัดหมายตารางและระยะเวลาในการถ่ายทำ , การวางแผนงาน , การเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว , อุปกรณ์ถ่ายทำ , เครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมด โดยข้าพเจ้ามอบหมายให้ทีมงานเป็นผู้ดูแลซึ่งต้องคอยเรียงลำดับและแยกหมวดหมู่สิ่งของให้เป็นระเบียบที่สุดในเวลาที่จำกัดและรักษาความสะอาดของสิ่งของ อุปกรณ์เครื่องใช้ทุกอย่าง อาหารในกองถ่าย บางครั้งอาจเกิดการเข้าใจผิด ความล่าช้าระหว่างทีมงาน , นักแสดง , ผู้ซื้อเพื่อสถานที่และทีมงาน จึงต้องประนีประนอมสร้างและทำความเข้าใจต่อทุกฝ่าย

ตารางการถ่ายทำภาพยนตร์

Breakdown Shooting : **Abstract system does not exist in a vacuum**

Location : ชัยนาท

ศุกร์ที่ 5 พฤษภาคม 2560

time	scene	shot	description	cast	mark
18.00 - 20.00 (2ชม.)	6 ลำตวนพาแม่เดิน	MCU	ลำตวนลืมตาตื่น (นอนเฮียง)	ลำตวน , แม่	
		MLS	ลำตวนประคองเจ้าของบ้านขึ้น		
		MS	ลำตวนพะยุงเจ้าของบ้าน		
		LS	จากด้านหลังลำตวนพะยุงเจ้าของบ้านเดิน (เมื่อไว้)		
20.00 - 21.30 (1ชม.ครึ่ง)	8 แม่เดินผ่านตัวประหลาด	LS	ร่างประหลาดยืนปลายเตียง เจ้าของบ้านจนเจ้าของบ้านลุก	แม่ , ร่างประหลาดแปดล้านตัว	* ซ็อตสุดท้ายเก็บไว้ถ่ายวันเข้าป่าคอนคิน
		MS	ร่างประหลาดยืนมอง		
		LS	เห็นร่างประหลาดยืนเต็มบ้าน จนเจ้าของบ้านเดินออกมา		
		MLS	ถ่ายผ่านรั้วหน้าบ้านเห็นแม่เดินมา		

ตารางที่ 4.3 Breakdown คิวที่ 1

Breakdown Shooting : **Abstract system does not exist in a vacuum**

Location : ชัยนาท (ป่า)

เสาร์ที่ 6 พฤษภาคม 2560

time	scene	shot	description	cast	mark
09.00 - 12.00 (3ชม.)	5 ลำควนนั่งในบ้าน ไม้	MS	ลำควนนั่งเล่นตุ๊กตาคู่จุนอ	ลำควน	
		LS	ลำควนอยู่หน้าบ้านตามหาเสียง		
		MS	หน้าลำควนที่หันมาด้านขวา , เดินมา		
		MS	เห็นชนนกลอยอยู่ , เอ้อมมือหยิบ		
12.00 - 13.00			ทีมงานพักทานข้าว		
13.00 - 16.00 (3ชม.)	7.1 พิธีกรรม	LS	เห็นร่างประหลาดยืนอยู่ นางเอกเดินตาม (Compose เดียวกัน)	ลำควน , ร่าง ประหลาดแปดล้านตัว	
		MCU	รับลำควนเดินตามกล้อง		
		LS	นางเอกเดินตามร่างประหลาดด้านข้าง		
		LS	ร่างประหลาดยืนอยู่เดิมแล้วมีตัววิ่งมา ร่วม เฟรม ทำพิธี -> เล่นถึงร่างประหลาดเดินเอาชน นกลมาให้		
		LS	ลำควนเดินเข้าพิธี		
		INSERT	การรำยรำ		
		MCU	ลำควนที่เห็นพิธี		
		MLS	ด้านข้างลำควนรับชนนกลจาก ร่างประหลาด		
		TOP	ยื่นชนนกลให้ลำควน (ถ้าถ่ายได้)		
18.00 - 19.30 (1ชม.ครึ่ง)	1 เดินตามหาชนนกล	MCU	นั่งมองเสียงที่ตั้งขึ้น	ลำควน	
		LS DOLLY	นั่งมองเสียงที่ตั้งขึ้น - นางเอกเดินเข้าป่า (1.ไม่มีร.นกล) - นางเอกเดินเข้าป่า (2.ไม่มีร.นกล)		
19.30 - 20.30 (1ชม.)	7 ลำควนเดินตาม หาชนนกล	DOLLY	ตามนางเอกเดินมา (รับหน้า)	ลำควน	
		LS	เห็นร่างประหลาดยืนอยู่		* compositedเดียวกับ ซีนพิธีกรรม
		CU	หน้าลำควนเพื่อ cut		
20.30 - 21.00 (ครึ่งชม.)	8 ตอนจบของแม่	LS	แม่เดินเข้าป่า - เดินเข้าไปเลย 1 - หยุดมองกล้อง 2	แม่	

Breakdown Shooting : **Abstract system does not exist in a vacuum**

Location : ชัยนาท (ป่า)

อาทิตย์ที่ 7 พฤษภาคม 2560

time	scene	shot	description	cast	mark
09.00 - 11.00 (2ชม.)	4 ห้องครัว	LS	ลำควนเดินเข้ามาวางจานข้าว เปิดวิทยุและเทอาหาร	ลำควน	
		LS	นางเอกนั่งกินข้าวและร้องเพลง (รับด้านข้าง ถ่ายผ่านลูกกรง)		
11.00 - 12.00 (1ชม.)	2 นกดุ่ยกับไครระ	CU	นกดุ่ยน้อยตัวนิด		
		LS	วิทยุที่กำลังเปิดให้หนักฟัง		
12.00 - 13.00			ทีมงานรับประทานอาหารกลางวัน		
13.00 - 15.00 (2ชม.)	3 ชะโงกดูนก	MLS	เจ้าของบ้านนั่งเก้าอี้ริมหน้าต่าง (ไม่เห็นหัว) จนลำควนเดินเข้า	ลำควน , แม่	
		MCU	รับหน้าลำควนตอนคุย (ด้านข้าง)		
		MLS	เจ้าของบ้านคุยกับลำควน (ข้างหลัง)		
		MCU	รับหน้าลำควนผ่านหน้าต่างด้านนอก เห็นหน้าลำควน (เพื่อไว้)		

ตารางที่ 4.5 Breakdown ฉากที่ 3

บทที่ 5

การถ่ายทำภาพยนตร์สั้น (Production)

การจัดเตรียมก่อนถ่ายทำ

อุปกรณ์บันทึกภาพ

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้กล้อง sony NEX-FS700 ถ่ายทำทั้งเรื่องเพราะเป็นกล้องที่มีคุณภาพดีที่สุดในโรงถ่ายและมีขนาดไม่ใหญ่ใช้งานง่ายเหมาะสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นของข้าพเจ้า และมีความไวต่อแสงเพียงพอต่อสถานที่ถ่ายทำของข้าพเจ้าได้อย่างลงตัว แม้จะมีปัญหาบ้างในบางส่วนแต่ก็ยังคงคุณภาพของภาพเอาไว้ได้อย่างดี

ภาพที่ 5.1 อุปกรณ์บันทึกภาพ sony NEX-FS700

อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์ของข้าพเจ้าใช้วิธีบันทึกโดยใช้ตัวส่งสัญญาณไร้สาย (Wireless) จากเครื่องอัดเสียงแลัวซิงค์ (Synchronize) กับเครื่องอัดเสียงเข้ากล้อง และใช้วิธีบันทึกโดยใช้ไมค์บูม (Microphone Boom) ซิงค์ (Synchronize) กับเครื่องอัดเสียงเพื่อนำมารวมกันในช่วง Post production

ภาพที่ 5.2 เครื่องบันทึกเสียง

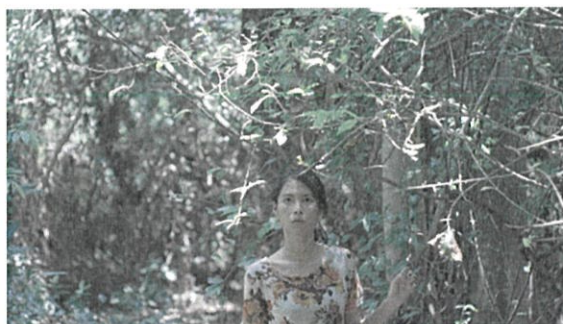
ภาพที่ 5.3 ไวเลส(Wireless)

ภาพที่ 5.4 ไมค์บูม (Microphone Boom)

มุมมองและขนาดภาพ

ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ โดยให้มีลักษณะภาพเป็นธรรมชาติและมีความสมจริงมากที่สุดเพราะตัวข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ชมได้รู้สึกแบบเดียวกับตัวละครหลัก และติดตามเหตุการณ์ไปกับตัวละคร โดยข้าพเจ้ายังต้องการให้ภาพเล่าให้เห็นถึงมุมมองส่วนตัวที่มีต่อบทภาพยนตร์ได้อย่างมากที่สุด ในส่วนของขนาดภาพข้าพเจ้าเลือกอัตราส่วนของกรอบภาพเป็น 16:9 ปกติทั่วไป เพราะเป็นมุมมองที่ใกล้เคียงกับมุมมองจากสายตามากที่สุด เพราะต้องการความเป็นธรรมชาติ ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

ภาพที่ 5.5 ฉากที่ 4 ถึงฉากที่ 5 ลัดวนตามหาขนนก

การถ่ายทำ

Scene 7.1 ภาพที่ร่างประหลาดแสดงให้นางเอกดู : ภายนอก / ป่า / กลางวัน

เธอเดินตาม ร่างประหลาดไปเรื่อยๆ จนมาหยุดอยู่ตรงลานกว้างที่มีต้นไม้สูงสีเขียวต้นหนึ่ง ที่ตอนนี้มีร่างประหลาดมากมายรายล้อมไว้ พวกมันกำลังเดินรำและบูชาต้นไม้ต้นนั้น เดินวนไปรอบๆ ให้อรง มอบกราบและรอยดอกไม้ไปเรื่อยๆ โกลัสมิ่แทนหน้าตาประหลาดตั้งไว้คล้ายกับพวกมันกำลังทำพิธีบูชาบางอย่าง เธอเดินตามร่างประหลาดไปจนถึงแท่นพิธีกรรม เธอนอนลงบนแท่นหลับตาและยิ้มออกมาอย่างมีความสุข

การกำกับการแสดง

ฉากนี้เป็นฉากที่ลำดับเริ่มจะรู้สึกทนมไม่ไหวกับการถูกกักขังจากหน้าที่การงานและสภาพแวดล้อมที่เธออยู่ เธอจึงสร้างมโนภาพภายใต้สภาวะจิตใจที่ติดอยู่กับปัญหาและต้องการเป็น - อิสระ และภายใต้จิตใจนั้นเองเธอจึงสร้างมโนภาพของร่างประหลาด ที่เป็นตัวแทนของการเป็น - อิสระจากสิ่งรอบตัวเธอทั้งหมด จนร่างประหลาดพาเธอไปพบกับพิธีกรรมและเมื่อเธอตามไปจนท้ายที่สุดเธอได้เข้าร่วมกับเหล่าร่างประหลาดนั้นเรียบร้อยแล้ว

ฉากนี้ต้องการสื่อสารถึงสภาวะภายใต้จิตใจที่ต้องการเป็นอิสระของตัวนางเอกที่ติดอยู่กับปัญหา ทำให้เธอมีมโนภาพร่างประหลาดขึ้นมาเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาของเธอว่าเธอสามารถเป็นอิสระได้เพียงในความคิด การเข้าร่วมกับสิ่งต่างๆ เสมือนการเข้าร่วมกับสิ่งนั้นและเป็นสิ่งนั้นไปเลย และเมื่อเธอตัดสินใจนอนลงกับพิธีกรรมที่ร่างประหลาดทำขึ้น ก็เหมือนเธอได้หายไปเป็นพวก - เดียวกันกับร่างประหลาดเรียบร้อยแล้ว

ในขั้นตอนการกำกับข้าพเจ้าใช้วิธีการพูดคุยกับนักแสดงให้เข้าใจถึงสภาวะตัวละคร และทำการเวิร์คช็อปสั้นๆ ให้นักแสดงนึกถึงเหตุการณ์ที่ใกล้เคียงกับเหตุการณ์ในเรื่องและให้ลองเล่นจริง รวมถึงการฝึกซ้อมของเหล่าร่างประหลาดที่ต้องใช้เอ็กต์ร่าจำนวน 8 คน ฉะนั้นข้าพเจ้าต้องการท่าทางที่สอดคล้องและไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้คล้ายกับเหล่าวิญญาณกำลังทำพิธีกรรมจริงๆ ข้าพเจ้าถึงต้องให้เอ็กต์ร่าฝึกซ้อมจังหวะและท่าทางในการแสดงก่อนจะถ่ายทำจริง และเมื่อตอนถ่ายทำจริงก็ได้มีการให้จังหวะกันโดยมีทีมงานคอยบอกคิวและจังหวะนั่นเอง ซึ่งกว่าจะได้ความพร้อมเพียงที่ไปในทิศทางเดียวกันแล้ว ต้องดูการแสดงของนักแสดงควบคู่กันไปด้วย รวมถึงการบอกคิวการเข้าของตัวละคร ซึ่งข้าพเจ้าก็พอใจกับผลที่ออกมาเพราะนักแสดงทุกคนเล่นได้ตรงตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

ลำดับการแสดง

- ร่างประหลาดพาลำดับมาหยุดอยู่ที่สถานที่ที่ประกอบพิธีกรรม
- เหล่าร่างประหลาดกำลังรำล้อมและรำรอบๆ แท่นพิธีกรรม
- ร่างประหลาดที่พาลำดับมา เดินนำเข้าไปยังแท่นพิธีกรรม
- ลำดับเดินตามไปยังแท่นพิธีกรรมและนอนลงบนแท่นในที่สุด
- ร่างประหลาดที่รำล้อมแท่นพิธีกรรมอยู่ค่อยๆ ลดตัวลงและมอบกราบในที่สุด

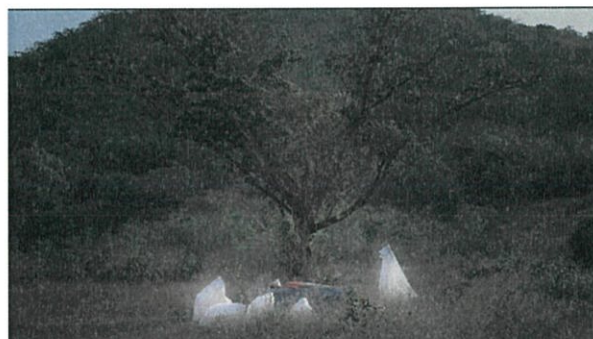
Block Shot

การวางจุดที่ตัวละครแสดง ข้าพเจ้าเลือกขนาดภาพ Long Shot เพื่อให้เห็นองค์ประกอบรวมๆ ของบรรยากาศของฉากนี้ ตำแหน่งของตัวละครของร่างประหลาดที่ร้ายล้อมแทนพิธีกรรมไว้ตรงกลางและนางเอกจะเดินตามร่างประหลาดอีกตัวเข้าทาง ขวามือไปยังกลางกรอบภาพในที่สุด เพื่อต้องการถ่ายทอดความฝันของตัวละครและให้ผู้ชมเป็นเพียงผู้ติดตามตัวละครเท่านั้น

ภาพบล็อกช็อต

ภาพถ่ายทำจริง

ภาพที่ 5.7 – 5.6 ภาพเปรียบเทียบระหว่างภาพบล็อกช็อตกับภาพที่ถ่ายทำจริง

บทสรุปการถ่ายทำ

การถ่ายทำในช่วงแรก เนื่องจากบรรยากาศที่ร้อนเกินไปทำให้มีความจำกัดในการแสดงแต่ละเทค และเมื่อร่างประหลาดที่ร้ายรำพร้อม การเข้าบล็อกของนักแสดงก็ไม่พร้อม จึงทำให้เกิดการเทค การเล่นยาวตั้งแต่เริ่มยันจบจึงทำให้แต่ละเทคดำเนินไปอย่างลำบาก แต่สุดท้ายทุกอย่างผ่านพ้นไปได้ดีเนื่องจากความพร้อมของนักแสดงและทีมงานที่ลงตัว เนื่องจากการถ่ายทำภาพยนตร์จำเป็นจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลายอย่างทั้ง นักแสดง , สถานที่ , ทีมงาน , อุปกรณ์ประกอบฉาก , อุปกรณ์กองถ่ายและสภาพอากาศขณะถ่าย ทำ ซึ่งทุกปัจจัยมีส่วนสำคัญในการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นอย่างยิ่ง หากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็อาจจะทำให้ภาพยนตร์ออกมาไม่ได้ตามที่ตั้งเป้าไว้ เช่นเดียวกับการกำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ของข้าพเจ้า

ด้วยเพราะ อุณหภูมิที่ร้อนมาก ทำให้ข้าพเจ้าที่พักผ่อนไม่เพียงพอหลังจากออกกองไป 1 วัน มีอาการความร้อนในร่างกายสูงขึ้นจนทำให้ไม่สามารถกำกับได้อีกต่อไป จึงจำเป็นต้องให้บางจากผู้ช่วยผู้กำกับจำเป็นต้องกำกับแทน ซึ่งด้วยความที่ไม่ได้เข้าใจตัวบทเท่ากับผู้กำกับ เมื่อถ่ายออกมาจนเสร็จ ทำให้เกิดความเข้าใจที่ผิดจากกันไป แต่เพราะส่วนประกอบหลายๆอย่าง จึงจำเป็นต้องนำมาใช้และไม่สามารถถ่ายทำใหม่ได้

ข้าพเจ้าจึงคิดว่าการเตรียมความพร้อมในการออกกองเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ทั้งนี้ภาพยนตร์เรื่องนี้เต็มไปด้วยปัญหาให้แก้ไขทั้งก่อนและเฉพาะหน้า เพราะด้วยปัจจัยต่างๆ แต่เมื่อเวลาเดินไปข้างหน้า เช่นเดียวกับกองถ่าย ผู้กำกับจำเป็นต้องแก้ไขสถานการณ์ให้ผ่าน พ้นไปได้และโชคดีของข้าพเจ้าในการกำกับเรื่องนี้คือ ได้ทีมงานที่มีคุณภาพทั้งความสามารถและ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงทำให้การถ่ายทำที่มีแต่ปัญหาผ่านพ้นไปได้ดี

ภาพที่ 5.8 – 5.10 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำฉากที่ 8

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post Production)

ขั้นตอนหลังจากการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นขั้นตอนที่พิถีพิถันมากๆ จำเป็นต้องประสานงานกับหลายๆฝ่าย ทั้งผู้ลำดับภาพ , ทำเทคนิคพิเศษ , อัดเสียงและเก็ลยี่สี่ เนื่องจากการถ่ายภาพยนตร์เรื่องนี้คือขั้นตอนการถ่ายทำที่เกิด้ปัญหาขึ้นขณะที่ออกกอง ทำให้จำเป็นต้องตัดบางฉากออกแล้วร้อยเรียงเล่าเรื่องราวใหม่ รวมถึงเทคนิคพิเศษที่ช่วยเล่าเรื่องให้สมบูรณ์อีกด้วย

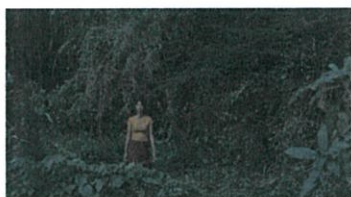
การตัดต่อและการลำดับเรื่อง (Editing)

ข้าพเจ้าตัดต่อด้วยโปรแกรม Final Cut Pro โดยการนำฟุตเทจที่ถูกแยกไว้ ตามวันที่ถ่ายทำมาตัดต่อเรียงเรื่องราวตามบทภาพยนตร์ ซึ่งทำให้เมื่อเรียงเสร็จ ข้าพเจ้าเห็นข้อบกพร่องของฟุตเทจมากมาย จึงทำให้ต้องทำการเล่าเรื่องราวใหม่

ภาพที่ 6.1 ภาพการตัดต่อภาพยนตร์ด้วยโปรแกรม Final Cut Pro

การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)

1

2

3

4

5

6

7

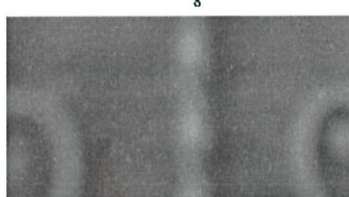
8

9

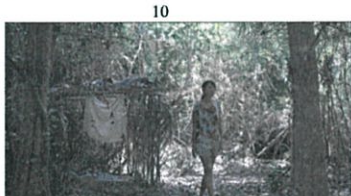
10

11

12

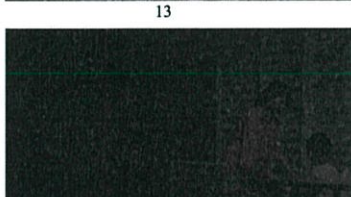
13

14

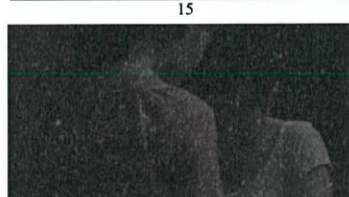
15

16

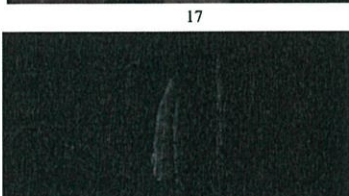
17

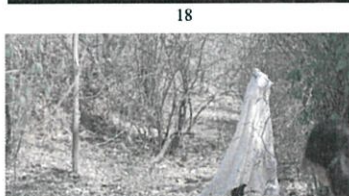
18

19

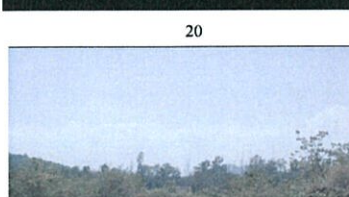
20

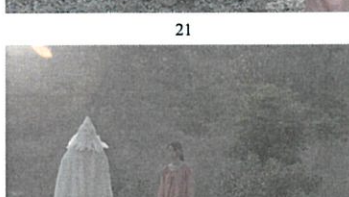
21

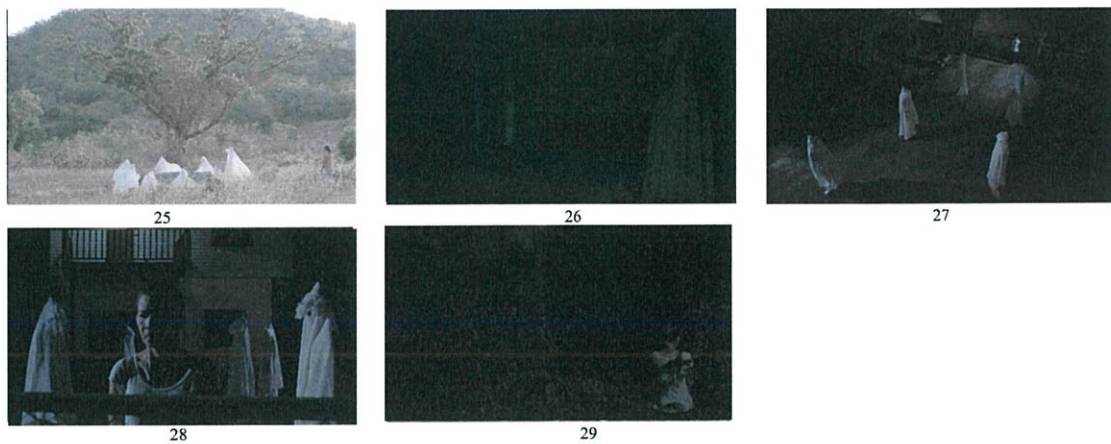
22

23

24

ภาพที่ 6.2 ภาพการตัดต่อหยาบ (Rough cut)

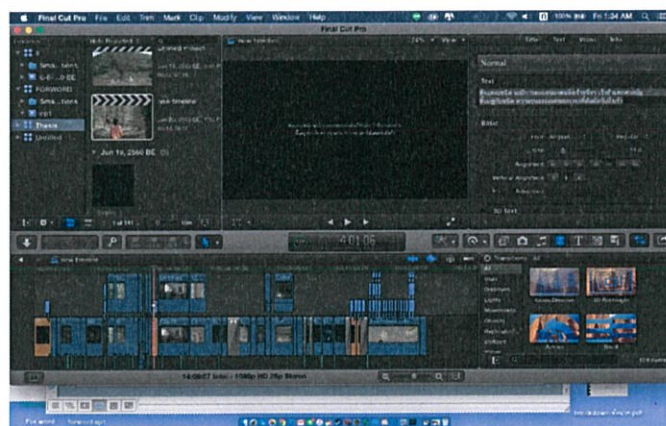
ปัญหาในการตัดต่อแบบหยาบ

เมื่อได้ทำการตัดต่อแบบหยาบตามบทภาพยนตร์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ภาพยนตร์มีความยาว 17 นาที ซึ่งมีความยืดเยื้อ , น่าเบื่อ และเรื่องราวยังไม่สอดคล้องกันเพราะมีบางฉากที่ตัดออกและบางฉากที่ถ่ายไม่ได้ตามที่วางแผนไว้ โดยรวมทำให้เห็นชัดเจนว่าตัวของข้าพเจ้ามีปัญหาในการเล่าเรื่องอย่างชัดเจน จึงจำเป็นต้องแก้ไขให้ภาพยนตร์สมบูรณ์ต่อไป

การตัดต่อฉบับสมบูรณ์ (Final cut)

จากปัญหาการตัดหยาบ จึงจำเป็นจะต้องแก้ไขด้วยวิธีการดังนี้

1. ตัดใหม่ทั้งหมดโดยเพิ่มโครงสร้างของเรื่องใหม่ โดยการเพิ่ม Text ในแต่ละช่วงเพื่อช่วยเล่าเรื่องราว
2. เล่าเรื่องราวให้กระชับขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดความยืดเยื้อของตัวเนื้อเรื่อง
3. เล่าเวลาในเรื่องใหม่และเลือกตัดบางฉากที่มีปัญหาออก
4. ทำเทคนิคพิเศษตามที่ข้าพเจ้าวางแผนไว้

ภาพที่ 6.3 ภาพการใช้โปรแกรมตัดต่อฉบับสมบูรณ์ (Final cut)

1

2

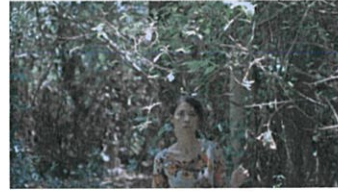
3

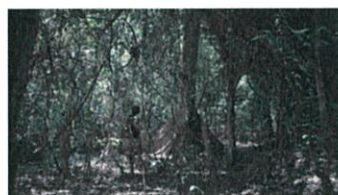
4

5

6

7

8

9

10

11

12

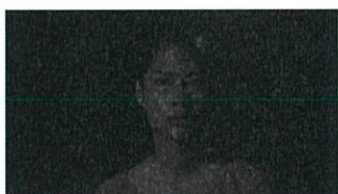
13

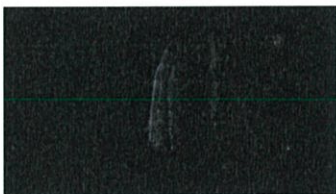
14

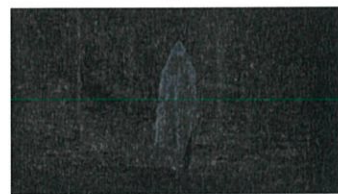
15

16

17

18

19

20

21

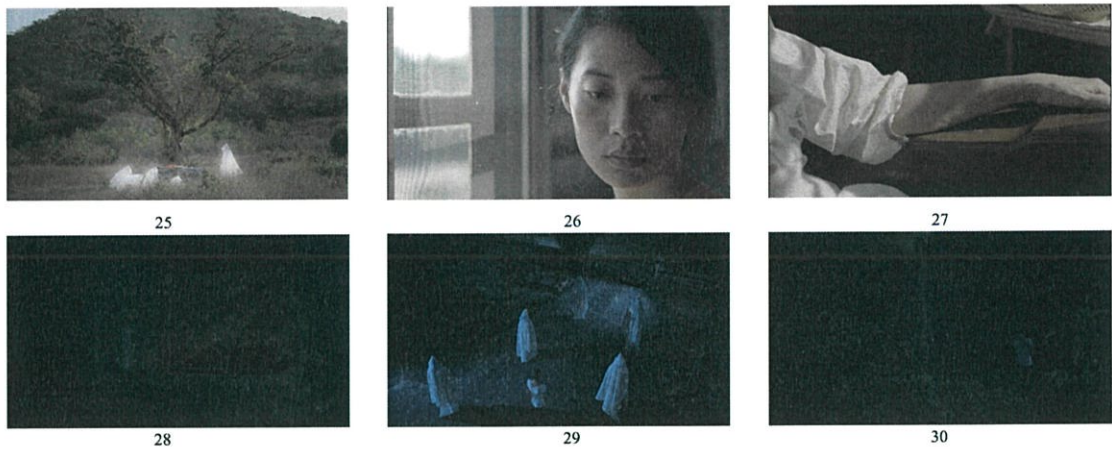
22

23

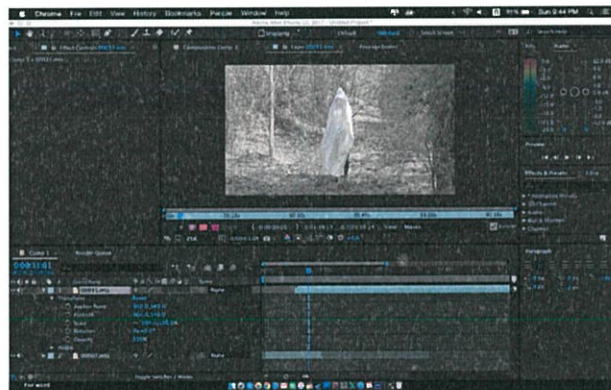
24

ภาพที่ 6.4 ภาพการตัดต่อฉบับสมบูรณ์ (Final cut)

เทคนิคการตัดต่อพิเศษ (Spacial Effect)

ข้าพเจ้าใช้วิธีการเพิ่มเทคนิคพิเศษเข้าไปบางฉาก เพื่อให้เพิ่มความน่าสนใจแก่ตัว -
เรื่องมากขึ้น โดยใช้โปรแกรม Adobe After Effect ในการทำเพื่อให้เป็นไปตามที่คาดหมาย

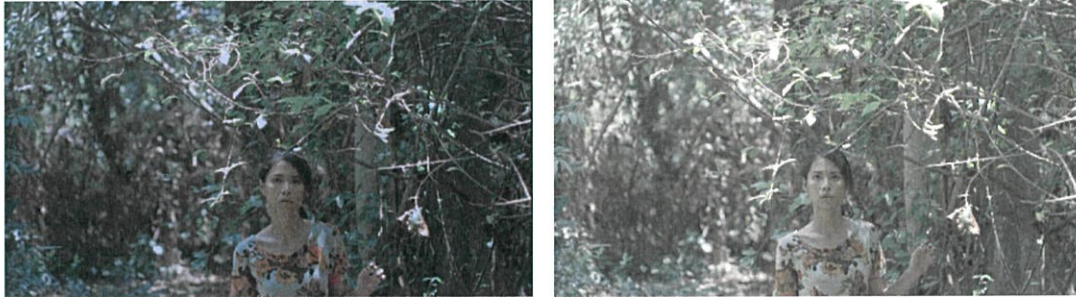
ภาพที่ 6.5 ภาพการใช้โปรแกรม Adobe After Effect ในการทำเทคนิคพิเศษ

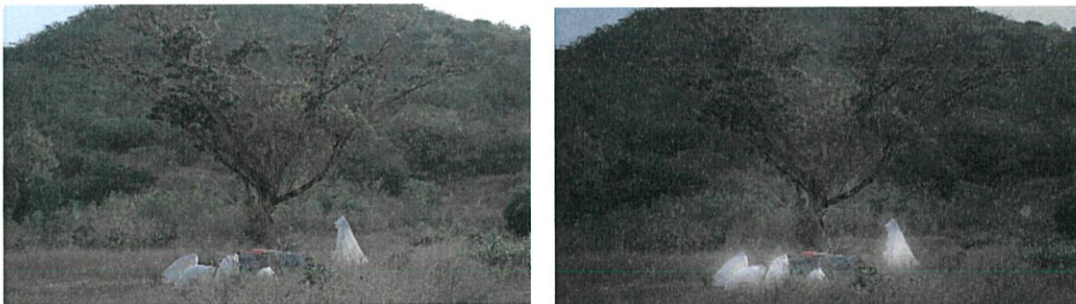
ภาพที่ 6.6 ภาพฉากที่ทำเทคนิคพิเศษ

การเกลี่ยสีของภาพยนตร์ (Color Grading)

เนื่องจากการถ่ายทำจะตั้งค่าสีกลางไว้ และขั้นตอนการตัดต่อจึงต้องทำสีที่หลัง เพื่อให้ภาพรวมของภาพยนตร์ออกมาเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน โดยเน้นให้ภาพออกมารวมชาติคมชัดและบางเทคนิคช่วยให้ฉากดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 6.7 ตัวอย่างภาพก่อนและหลังการเกลี่ยสี

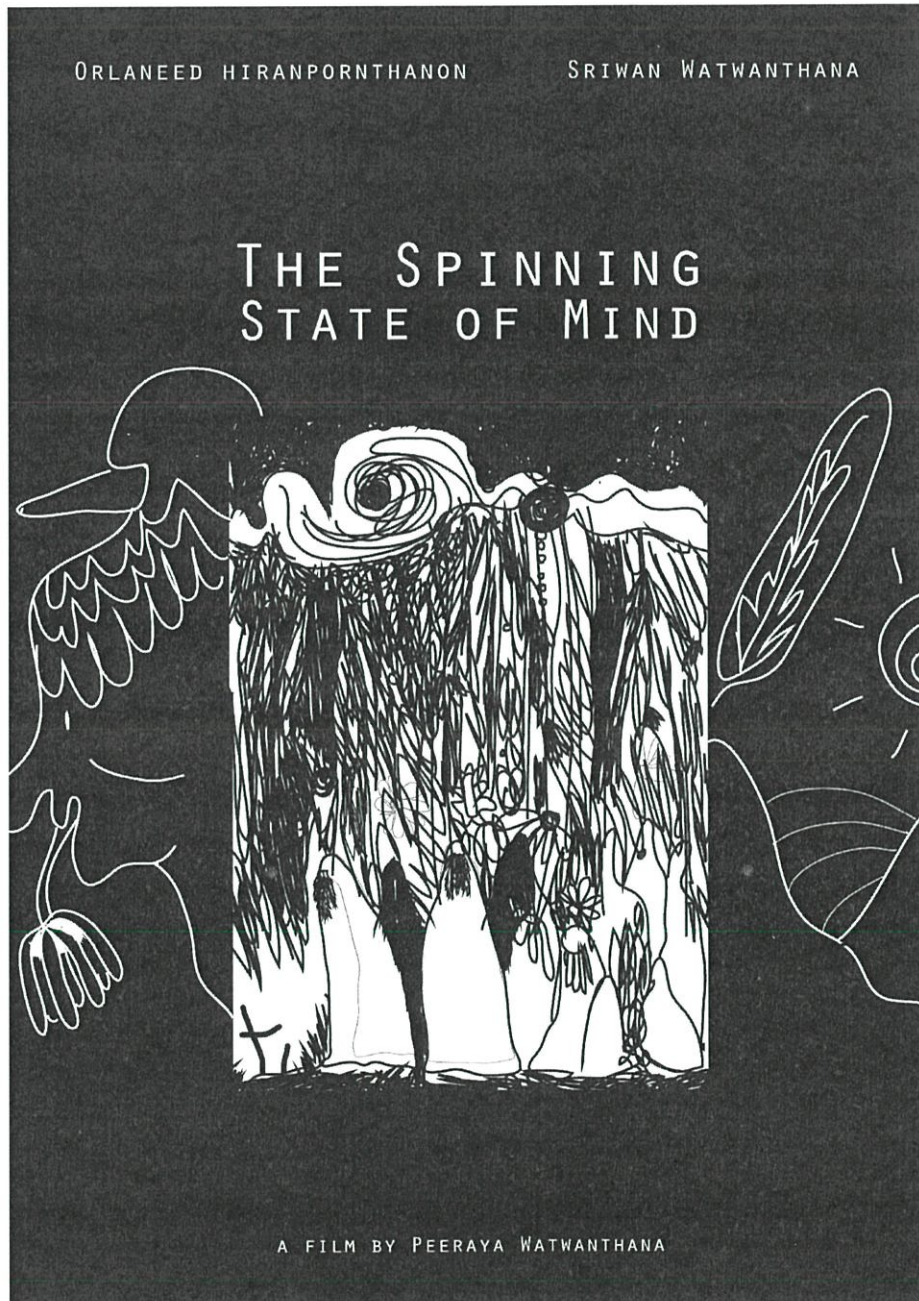
ภาพที่ 6.8 ตัวอย่างภาพก่อนและหลังการเกลี่ยสี

เสียงในภาพยนตร์ (Sound)

การผสมเสียงในภาพยนตร์ คือ การควบคุมความหนักเบาของบทพูด เสียงบรรยากาศ เสียงเพลงประกอบ ให้อยู่ในค่าเสียงที่พอเหมาะพอดี การเลือกเสียงบรรยากาศซ้ำๆ เน้นเสียงธรรมชาติเช่น สัตว์ , ลม บรรยากาศต่างๆ ที่ทำให้ภาพยนตร์น่าติดตามจนจบและเพื่อรายละเอียดที่ครบถ้วนจึงเพิ่มการทำเสียง Foley ไปด้วย สุดท้ายการเรียงเสียงที่เป็นฉากที่สะท้อนถึงสภาวะที่ติดอยู่กับปัญหาของนางเอก ซ้ำๆ จึงเลือกเพลงที่มีความสงบนิ่งแต่ขับเน้นไปด้วยจังหวะที่เสมือนการดิ่งลึกลงไปในตัวละครเพื่อช่วยให้เข้ากับตัวภาพมากขึ้น

โปสเตอร์ (Poster)

ข้าพเจ้าวาดภาพขึ้นมาตอนที่รวบรวมข้อมูลและคิดบทภาพยนตร์ของหนังเรื่องนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้ใช้อารมณ์และความรู้สึกในการถ่ายทอดขณะวาดออกมา จึงทำให้เกิดเป็นโปสเตอร์ ของภาพยนตร์เรื่อง “ตั้งฝันฉันใด (The Spinning State of Mind)”

ภาพที่ 6.9 โปสเตอร์ของภาพยนตร์เรื่อง “ตั้งฝันฉันใด (The Spinning State of Mind)”

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ภาพยนตร์เรื่อง “ตั้งฝันฉันใด (The Spinning State of Mind)” เป็นภาพยนตร์สั้นลำดับที่ 2 ที่ข้าพเจ้าได้จัดทำขึ้นด้วยประสบการณ์การเรียนในสาขาภาพยนตร์ทั้งหมดเป็นเวลาทั้งสิ้น 4 ปี ข้าพเจ้านำกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ กระบวนการเหล่านั้นได้แก่ การคิดเรื่อง , การค้นคว้าและวิจัยภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้อง , เขียนบทภาพยนตร์ , เตรียมการถ่ายทำ , กำกับและตัดต่อภาพยนตร์ ในการดำเนินการตามแต่ละขั้นตอน ก็มีทั้งขั้นตอนที่ประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี หรือการพบเจออุปสรรคในบางขั้นตอน ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้ทดลองแก้ปัญหาเพื่อระดับประคองให้ผลลัพธ์เป็นตามเป้าหมายที่ตั้งใจ และที่ขาดไม่ได้อย่างยิ่งคือการได้รับการสนับสนุนทั้งจากเพื่อน พ่อแม่ และครูที่เคารพ ซึ่งมีส่วนอยู่ในทุกกระบวนการที่กล่าวมา

ในการตัดสินใจเลือกหัวข้อนั้น ข้าพเจ้าตั้งใจนำเสนอประเด็นที่ข้าพเจ้าสนใจและประสบการณ์ที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตของข้าพเจ้า สิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจได้แก่เรื่อง ภาษา และประสบการณ์ทางด้านการสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ เพื่อในท้ายที่สุดภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จะถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้สึกของผู้ทำไปยังผู้ชม และยังให้ผู้ชมสามารถตีความต่อไปได้

ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ว่าผู้ชมจะตีความแตกต่างกันอย่างไร ข้าพเจ้าก็ได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ในการผลิตภาพยนตร์ที่เป็นระบบมากขึ้น รู้ปัญหาและวิธีการจัดการกับปัญหาการผลิตภาพยนตร์ในภาคหน้าและทำให้เห็นความสำคัญของแต่ละหน้าที่ รวมถึงความถนัดของข้าพเจ้าในการทำงาน ภาพยนตร์ บทสรุปของภาพยนตร์เรื่อง “ตั้งฝันฉันใด (The Spinning State of Mind)” เองเป็นบทสรุปที่ข้าพเจ้าพอใจ เมื่อเทียบกับการต้องแก้ไขปัญหาลเฉพาะหน้า เช่น สภาพอากาศในวันถ่ายทำ , นักแสดงซึ่งมีอาการป่วยจริงตามบทภาพยนตร์ และการด้อยประสบการณ์ในการกำกับภาพยนตร์ของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ จะสามารถสะท้อนความคิดภาวะต่างๆ รวมถึงประสบการณ์ที่ข้าพเจ้ารู้สึกไปให้ผู้ชม แต่มิได้ตั้งใจให้ผู้ชมคล้อยตามในสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึก หากแต่เพียงต้องการให้ผู้ชมได้กลับไปสำรวจภาวะที่อาจเทียบเคียงกับภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ก็เท่ากับข้าพเจ้าได้ประสบความสำเร็จในการทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้แล้ว

ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ปัญหาหลักในการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้คือข้าพเจ้ามีประสบการณ์น้อยในการแปลงตัวบทและไอเดียไปสู่ภาพ เนื่องจากที่ผ่านมาข้าพเจ้ามักทำหน้าที่อื่นในงานภาพยนตร์ อาทิ ผู้ออกแบบศิลป์ ผู้ควบคุมการผลิต จึงทำให้ภาพที่ออกมาอาจจะไม่ตรงกับที่คิดนัก รวมถึงการถ่ายทำในต่างจังหวัด และต้องใช้นักแสดงประกอบฉากจำนวนมากซึ่งล้วนเป็นผู้ที่ข้าพเจ้าเพียงแต่ขอความช่วยเหลือ จึงทำให้มีความเกรงใจกันตลอดการถ่ายทำ อีกทั้งนักแสดงหลักก็มีอาการป่วย จึงทำให้การถ่ายทำในแต่ละวันล่าช้าและจำเป็นต้องตัดบางส่วนของบทภาพยนตร์ไป เพื่อให้อย่างน้อยวันนั้นสามารถได้ ส่วนที่สำคัญที่สุดของภาพยนตร์ก่อน

แนวทางการแก้ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

การพยายามคิดเผื่อถึงสถานการณ์หลายรูปแบบเท่าที่มีโอกาสเกิดขึ้นเอาไว้ เพื่อเตรียมรับมือกับปัญหานั้น หรือกระทั่งไม่ให้ปัญหาเหล่านั้นเกิดขึ้น และหากเตรียมสิ่งเหล่านั้นได้ ก็ยังต้องเตรียมใจไว้เผื่อสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด เพื่อให้มีสติในการแก้ปัญหา ณ เวลานั้นๆ

ปัญหาด้านบทภาพยนตร์

เนื่องจากข้าพเจ้าให้ความสนใจกับเรื่องต่างๆ ในชีวิตช่วงขณะที่ทำศิลปะนิพนธ์มากเกินไป ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสับสนในส่วนของประเด็นเรื่องและวิธีการเรียบเรียงเรื่องออกมาเป็นบทภาพยนตร์ จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการคิดและทำบทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์ออกมาให้เสร็จ

แนวทางการแก้ปัญหาด้านบทภาพยนตร์

ตั้งใจเป้าหมายของประเด็นเรื่องของตัวบทภาพยนตร์ให้ชัดเจน ขยายความและหาข้อมูลจากตัวประเด็นที่สนใจให้ได้มากที่สุดโดยไม่เกิดความสับสน เมื่อได้ข้อมูลที่มากพอ ควรหยุดการหาข้อมูลที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่ช่วยให้ตัวบทพัฒนาไปในทางที่ดี และสุดท้าย กำหนดระยะเวลาในการเขียนบทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์และเชื่อมั่นในศักยภาพของตัวเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จะทำให้สามารถนำไปสู่ขั้นสอนต่อไปได้อย่างตรงตามแผนที่จัดวางไว้

ปัญหาปริมาณ

การทำศิลปะแต่ละเรื่องจำเป็นจะต้องใช้งบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อสนับสนุนงาน ปัญหาของภาพยนตร์เรื่องนี้เริ่มมาจากค่าเดินทางในการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ต่างจังหวัด

แนวทางการแก้ปัญหาด้านงบประมาณ

ควบคุมเรื่องลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆ เลือกที่จะตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออก เพื่อควบคุมระยะเวลาการออกกองให้ได้ประสิทธิภาพมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

การเลือกหัวข้อในการทำศิลปะเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าคิดว่าสำคัญมากๆอย่างหนึ่ง ในกระบวนการทำงานทั้งหมด เนื่องจากเราต้องเลือกสิ่งที่น่าสนใจและคิดว่าจะต้องอยู่กับหัวข้อนั้นไปตลอดปีการศึกษา ควรเป็นเรื่องที่เราเข้าใจอย่างดีและคิดว่าสามารถถ่ายทอดออกมาได้ดีก็จะดีที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับตัวข้าพเจ้าเป็นคนขาดความมั่นใจในตัวเองและสนใจกับเรื่องต่างๆมากเกินไป ทำให้งานในขั้นตอนต่างๆ เกิดขึ้นอย่างเชิงซ้ำและไม่สมบูรณ์

ข้าพเจ้าเลยคิดว่าตัวผู้ทำควรคิดและทบทวนกับหัวข้อที่เลือกที่จะทำตลอดเวลา รวมถึงการทบทวนข้อมูลที่ค้นคว้าซ้ำๆ เพื่อเพิ่มความมั่นใจ เพื่อที่จะได้ผลที่ออกมาตรงตามที่ตั้งใจไว้

อย่างไรก็ตาม การมีคนที่มีพร้อมเข้าใจและยอมรับในตัวเรา คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจก็ช่วยให้ปัญหาต่างๆผ่านพ้นไปได้ เพราะข้าพเจ้าก็ได้คาดหวังให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ที่ดีที่สุดที่ผ่านมาในชีวิต หากแต่เป็นภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าตั้งใจมากที่สุดที่จะทำได้ ณ เวลานี้เท่านั้น

บรรณานุกรม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิง จุลินทร สำราญ. พยาธิวิทยาของเซลล์และเนื้อเยื่อ
[ออนไลน์]. สืบค้น 18 ธันวาคม 2559. เข้าถึงได้จาก [http://www.med.nu.ac.th/pathology/405313/book56/Cellular %20Pathology.pdf](http://www.med.nu.ac.th/pathology/405313/book56/Cellular%20Pathology.pdf)

สุวิไล เปรมศรีรัตน์. สถานการณ์ทางภาษาในสังคมไทยกับความหลากหลายทางชาติพันธุ์
[ออนไลน์]. สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2560. เข้าถึงได้จาก <http://digi.library.tu.ac.th/index/0227/25-2-Jul-Dec-2549/02PAGE5-PAGE17.pdf>

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล
ที่อยู่
- นางสาวพีรยา วัฒนวิธนา
บ้านเลขที่ 188/1 ตำบลเขาท่าพระ ถนนชัยณรงค์
อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท รหัสไปรษณีย์ 17000
E-mail : Pirahna.b@gmail.com
- ประวัติการศึกษา
- พ.ศ. 2552 มัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนชัยนาทพิทยาคมจังหวัดชัยนาท
- พ.ศ. 2555 มัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนชัยนาทพิทยาคมจังหวัดชัยนาท
- พ.ศ. 2559 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดียฯ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ
- พ.ศ. 2557 รางวัลประกวดเรื่องเล่าและหนังสือสั้น "ของดีที่บ้านเรา"
เรื่อง Siam Bamboo
หน้าที่ ตัดต่อเรื่องราว
- พ.ศ. 2558 รางวัลช่างเผือกครั้งที่ 19
เรื่อง นกตัวนั้นมันตายไปเองเฉยๆ
หน้าที่ ผู้จัดการกองถ่ายและออกแบบงานสร้าง